

HEDEF İŞİD DEĞİL SURIYE!

ABD emperyalizmi ve bölge gericiğinin besleyip büyüttüğü İŞİD, bugün Suriye ordusuna savaş açmanın aracı olarak kullanılıyor. Bölgeyi tam bir kan gölüne çevirmekte bir an olsun tereddüt etmeyen emperyalist-kapitalist sistem, bu çağ dışı canavarları, bu ipten kazıktan kurtulmuş çakallar sürüsünü halkların üzerine salıyor. Emperyalistler, ABD öncülüğünde yeni savaşlara, yeni katliamlara hazırlanıyorlar. Sistem içine girdiği bu en yıkıcı krizden çıkmak, sistemin çöküşünü engellemek için bu savaşa mecbur. Çöküşlerini durdurmak için tek yolları bu.

ABD emperyalizmi sözde İŞİD'e hava saldırısı düzenleme isteğiyle koalisyon oluşturmaya soyundu. Asıl amaç ise Suriye ordusuna karşı hava saldırılarını düzenlemek! Suriye'de savaşı kaybetmekte olan "muhalifler" için bir bakıma "uçuşa yasak bölge" oluşturmak demek bu. Fiili olarak hava akınlarıyla Suriye ordusunu güçten düşürmek, kendi beslemesi gerici güçlerin kuzeyde güvenli bölgeler elde etmesini sağlamak istiyor.

Dünya emekçi halklarının hayatta kalmak, insan kalmak için bu koşulda tek şansı var. Dünyanın dört bir yanında sürdürdükleri savaşımı zafere ulaştırmak.

MÜÇADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK 17 Eylül - 1 Ekim 2014 / S 267 / 1 TL

İŞÇİLER

Arsalar peşkeş çekilir, devasa binalar dikilir... Dört bir yanı AVM'ler doldurur, bir avuç sömürgecinin servetine servetler katılır. Reklamlarla yıldızlanır "muhteşem projeler", süslü hayaller satılır. Pırl pırl lüks daireler, rezidanslar, villalar, saraylar...

Harcı kanla yoğrulur her birinin. . Geceli gündüzlü çalışan, her gün sakat kalan, ölen işçilerin kanıyla yoğrulur. Suskun çığlıkları duyulmayan, basit bir istatistikî veriymiş gibi sayılıp geçen işçilerin kanıyla... Kendi ölümlerini sırtlarında taşıyan işçilerin kanlarıyla!

Tüm gözeneklerinden kan ve gözyaşı sızan sermaye her gün iş cinayetlerinde can almaya devam ediyor. Soma'da aldığı yüzlerce canın acısı unutulmadı henüz. Madenlerde beşer onar ölmeye devam eden işçilerin, inşaatlarda birer ikişer katledilenlerin, sakat kalanların acısı unutulmadı. Mecidiyeköy'de bakımsız asansörün yere çakılmasıyla on işçi bir anda katledildi. Daha onların acısı dinmeden bir gün içinde beş inşaat işçisi hayatını kaybetti farklı inşaatlarda. Her gün, her saat öldürmeye devam ediyor "vahşi kapitalizmin" sömürü çarkları.

Ama artık işçiler kurbanlık koyun gibi boyun eğip beklemiyor ölümcül kaderini! Her yerde ayağa kalkıyor bu cinayetlere karşı. Katillerin servetlerine servet kattığı bu düzende kurbanlık koyun gibi boynunu uzatmıyor bıçağa. Artık yaşam hakkımız için de bu sömürü düzenini yıkmak zorundayız.

Sizi Ölüme Sürükleyen Kapitalistlere Karşı

AYAKLANIN

BU ÜLKENİN GELECEĞİ İŞÇİLERİN EMEKÇİLERİN ELLERİNDEDİR

2011 yılında Van'da yaşanan depremin ardından Toplum Yararına Çalışma Projesi oluşturulmuş ve 7286 işçi istihdam edilmişti. 2014 yazında işsiz kalan binlerce Vanlı işçi, uzun süre eylemler yaptı, sonuç alamayınca Ankara'nın yolunu tuttu. 11 Eylül günü Van'dan yürümeye başlayan işçiler polislin saldırısıyla karşılaşırken, halkın da sevgi gösterileriyle, destekleriyle karşılandılar.

Ve Vanlı işçiler 15 Eylül günü Ankara'ya ulaştı. İstekleri Güvenpark'a gitmek, orada konaklamak ve meclise vb buradan gitmekti. Ancak burada "farklı eylemler" olacağı gerekçesi ile polis onları Abdi İpekçi Parkı'na yönlendirmiş.

"Bunun da susturma politikası olduğunu biliyoruz. Haklı iradeler kazanacaktır, onlar sadece geciktirebilirler" diyor işçiler. Ve ertesi gün diğer işçi arkadaşlarının da geleceklerini söylüyorlar.

"Van Belediyesi'nin tüm resmi kurumlarında çalıştık. Üniversitelerde, Milli Eğitim'e bağlı okullarda camilerde çalışıyorduk. Çalıştı-

gımız yerlerde her işi biz yapıyorduk. Okullarda çalışan arkadaşlarımız okulun temizliği, öğrencilerin güvenliği hatta evlerimiz okula yakın olduğu için okulun bekçiliğini bile yapıyorduk. Sayımız kalabalık olduğu için temsilen geldik. İrademizi zorlarsa diğer arkadaşlarımız da gelecek" diyor Vanlı işçiler. Ve "Herkesi, kendi geleceklerinin garantiye alınması için destek vermeye çağırıyoruz. Mücadeleye devam edeceğiz. Her geçen gün büyüyoruz. Bugüne kadar bizi ciddiye almadılarsa bugünden sonra alsınlar. Bu ülkenin geleceği işçilerin emekçilerin ellerindedir" diye bitiriyorlar

Evet, işçi sınıfı öğreniyor. Yaşadığı her haksızlığın çözümünü iktidarın bulunduğu başkentte, Ankara'da aramaya geliyorlar. TEKEL işçilerinin deneyimi sınıfa örnek olmaya devam ediyor. Dün Kent AŞ işçileri, bugün Vanlı TYCP işçileri... Yarın daha fazla gelecekler ve bölük bölük ölmeyecekleri, işsiz kalmayacakları, insanca sürdürülecekleri yaşamı kurmak için, varolan sistemi alaşağı edecekler.

Editör

SAVAŞIN VE GERİCİ İTTİFAKLARIN YENİ BAHANESİ: İŞİD

Ortadoğu'da son günlerdeki hareketlilik ABD ve diğer emperyalistlerin yeni bir saldırı hazırlığında olduklarına işaret ediyor.

ABD Dışişleri Bakanı ve Savunma yani Savaş Bakanı Ortadoğu'yu bu amaçla turlayıp duruyorlar. Geçen hafta Suudi Arabistan'da bölge gerici devletlerini topladıktan sonra Kerry denen adam, soluğu Türkiye'de aldı. Katil suratlı bu adamdan hemen önce de ABD Savunma Bakanı Türkiye'de "temas"larda bulunuyordu.

Dört başı mamur bir savaşın hazırlanmış olduğundan şüphe yok. Bu savaşın bahanesi de İŞİD denen katiller sürüsünü yok etmek. (...)

3

Devrimci Tarzda Kopuş

C.Dağlı

2

Nerelere Gittin Gezi

Umut Çakır

4

Ayaklanma Ve Geçici
Devrim Hükümeti

Özgür Güven

5

Yapı İşçilerine

Umut Güneş

7

İŞİD'e Bildik
Yeni Senaryolar

Ali Varol Günel

10

Devrimci Tarzda

Kopuş

C.DAĞLI

BAŞYAZI

Burjuva toplumu derinden sarsan devrimci bunalım devrimin koşullarını olgunlaştırdı ve devrimin olanaklarını artırdı. Sorun, burjuvaziye devirme amacıyla oluşan bu uygun durumdan en etkin biçimde yararlanmaktır.

Varolan durumdan en etkin biçimde yararlanmak için yapılacak şey açıktır. Sistemin krizini devrimci krizi şiddetlendirecek bir mücadele çizgisi izlemek. Bunun için de öncelikle devrimci krizi şiddetlendirecek bir siyasi anlayış olmalıdır. Devrimi bir çizgi varsa bu yönde bir politik anlayış oluşturulmuşsa hiç eksik olmayan devrimci sokak gösterileri, burjuva düzenin krizini keskinleştiren bir yön kazanabilir.

İşçilerin ve halk kitlelerinin güncel durumdan etkin olarak yararlanmalarının yolu, eski olandan devrimci tarzda kopuştur. Daha bütünlüklü bir anlatımla, yeni bir toplum ve yeni bir hayat kurmak amacıyla eski olandan devrimci tarzda kopuş.

Somutlarsak; Avrupa'da, Amerika'da ve dünyanın başka yerlerinde kapitalizme karşı bazıları ayaklanma düzeyine çıkan bir dizi olay yaşandı. Bir çok merkezde patlayan ve parlayan yığınsal eylemler halen capcanlı. Her an yeni bir eylemin patlamasına yol açacak denli uygun koşullar var. Eylemlerin burjuvazinin krizini şiddetlendirdiği ortada. Fakat eski olandan devrimci bir kopuş göze alınmadığı, burjuva egemenliğinin devrimci tarzda yıkılmasına yönelmediği için daha ileri gidemedi.

Hareket içinde etkin bir rol oynayan küçük burjuvazi mücadeleyi reformcu istemlere bağlama yoluna gitti. Toplumun köklü dönüşümü çizgisini izlemek yerine güncel burjuva toplumu bazı düzenlemelerle, burjuvazinin ihtiyaçlarına uyarlamama reformist çizgisi takip edildi.

Küçük burjuvazi, içinden geçtiğimiz tarihi sürecin devrimci kavranışını ortaya koymadığı için çelişkilerin devrimci çözümüne yönelmedi.

Kapitalist ülkelerde geçmişte olanları aşan çok etkileyici eylemler görüldü. Bazıları çok uzun sürdü ve dünyada büyük yankı yaptı. Ama bunların önemli bir bölümü yarı yolda kaldı.

Şurası çok açıktır: Eski toplumdaki, eski ilişki biçiminden köklü kopuş yani devrimci kopuş utkuya ulaşmış bir devrimle gerçek olur. Devrimin büyük rolü budur: Eski olandan köklü bir kopuş sağlamak ve yeni olanı kurmak. Bu, bugünün devrimci görevidir ileriye bırakılmaz. Bunu bugünden göze alanlar, devrimci kavgayı yarı yolda bırakmaz, sonuna dek gider.

20. yüzyılın toplumsal devrimleri çelişkilerin nasıl çözüleceği ve kapitalist köleliğe nasıl son verileceğinin somut ve zengin örneklerini verir bize. Her biri tek tek değerlendirildiğinde, devrimin önderlerinin ve devrimci kitlelerin eski dünyayı alt üst eden bir devrimcilik sergiledikleri görülecektir. Onlar geçmişten devrimci tarzda koparak yeni bir geleceğe yöneldiler. İnsancıl ve özgür yarınlara varmak için bizler de devrimci kavgaya yolundan gideceğiz.

Yürütülecek propaganda ve ajitasyon proletarya ve halk kitlelerini devrimci mücadele yönünde ateşlemelidir. Propaganda ve ajitasyon öyle yapılmalı ki, bu araçlar devrimi hızlandırıcı bir rol oynasın, harekete bir itilim versin, insanların eskiyle olanla hesaplaşmasının çabuklaştırsın.

Biri sona ermeden diğeri başlayan sokak gösterilerini ileriye götürmek, emekçilerin iktidarına varacak bir çizgi izlemek yerine kendini var olanla sınırlamak günlük olana yapışıp kalmak devrimden vazgeçmektir.

Egemen sınıfa karşı gelişen her eylemde, devrimin durdurulamaz ilerlemesini görebiliriz. Her eylemde devrimin gelişimini göremeyenler, uzun süredir bakış açıları burjuvazinin etkisinde kalıp felce uğrayanlardır. Bu durumda onların bakış açıları o denli sınırlanmış ki, var olanı aşan, onun ötesine geçen keskin devrimci bir sürecin başladığını ve hızla devrime doğru ilerlediğini göremiyorlar. Bunların bakış açıları gündelik olanın ötesine geçmiyor.

Eskinin içinden devrimci bir çıkış, devrimci sınıfın, proletaryanın aktivitesinin, enerjisinin ve inisiyatifinin en etkin biçimde harekete geçirilmesine bağlıdır. Bu nedenle işçiler eylemlerde, inisiyatifini sonuna dek kullanmalıdır. Proletarya inisiyatiflerini sınırlandırmak isteyen tüm küçük burjuva siyasi çevrelere kesin olarak karşı durmalıdır. Devrim adına toplumsal kurtuluş adına buna açık tavır konmalı. Proletaryanın devrimci inisiyatifini sınırlamak, mücadeleden kaçmak ve devrime sırtını dönmektir.

İşçilerin inisiyatifini sınırlandırma, burjuva ve küçük burjuva anlayışın hakim olduğu tüm işçi kuruluşlarında görülebilir. Buralarda işçilerin inisiyatifinin gelişmesini engelleme ve işçi hareketini denetim altında tutmak için özel bir çaba gösteriliyor. Oysa işçi sınıfı tüm engellere karşı ısrarlı bir mücadele vererek ve aşarak sınıfsal hareketleri yönünde tam bir gelişme gösterebilir.

İşçilerin emekçilerin devrimci inisiyatifini nasıl geliştirir ve etkin duruma getirilir? Hemen belirtelim ki, işçiler, emekçi kitleleri inisiyatiflerini ancak mücadele içinde sınırsızca geliştirebilir. Bunun için emekçi sınıfı, sınıf kavgasında ve halk eylemlerinde etkin ve öncü bir rol oynamalıdır, tarihi devrimci görevlerini yerine getirmek için en büyük azmi ve en yüksek çabayı göstermelidir. Eski olandan devrimci tarzda kopuş ve toplumu ve yaşamı dönüştürme proleter sınıfın devrimci hareketine bağlıdır.

25. Mücadele Yılı Zindanlarda da Kutlandı

Proletaryanın komünist partisinin kuruluşunu Leninist tutsaklar olarak kutladık. Bu onurlu, gururlu ve mutlu günümüzün anlam ve önemini devrimci dostlarımızla paylaşmak için bir kutlama programı hazırladık. Partimizin kuruluş yılını devrimci dostlarımızın katılımıyla hep birlikte kutlamanın onurunu yaşadık.

1 Eylül 2014 günü saat 17.30'da kutlama programı başladı. "24. Mücadele yılını geride bırakan proletaryanın devrimci komünist partisi Leninist Partinin 25. mücadele yılına zafere yürüyor olmanın bilinci, coşkusu ve gururuyla giriyoruz" dedik.

Leninist Partinin kısa bir tarihçesini anlattığımız metinde ayrıca Parti'nin enternasyonal yanını, ulusal soruna bakışı ve gezi ayaklanmasındaki tutumu anlatıldı. Denizlerin mücadelesinin bugün taşıyıcıları ve yoldaşlarının Leninistler ve Leninist Parti olduğu vurgulandı.

Metin okunduktan sonra devrim ve

sosyalizm uğrunda ölümsüzleşen yoldaşlarımız ve tüm devrim savaşçıları için saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşundan sonra "Barış İçin Devrim, Devrim İçin Savaş!", "Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği!", "Yaşasın Devrim, Yaşasın Sosyalizm!", "Jibo Azadi Aşiti Şer Şer Şer!", "Denizlerin Yolunda Leninist Saflara!", "Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!", "Yaşasın Devrimci Dayanışma!", "Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist" sloganları ile program bitirildi.

Gönül isterdi ki bu onurlu günümüzü tüm yoldaşlarla ve işçi sınıfıyla kutlayalım. O günlerin yakın olduğu bilinciyle mücadele etmekteyiz.

Tüm yoldaşlarımızın ve devrimci proletaryanın 1 Eylül kuruluş gününü kutluyoruz.

Yaşasın 25. mücadele ve kavgaya yılı. Edirne'den Leninist Tutsaklar

Leninist Parti 25. Mücadele Yılında

Leninistler devrim mücadelesinde burjuvaziye uzlaşmaz yürüyüşünün 25 yılını çeşitli etkinliklerle kutluyor. İzmir'de Leninistler 25. mücadele yılı nedeniyle gerçekleştirilen etkinlikler kapsamında çeşitli yerlere "Şan Olsun 25. Savaş Yılımıza-Mücadele Birliği" yazılı pankartlar asarak, yaptıkları yazılı bir açıklama ile proletaryanın uzlaşmaz sınıf ideolojisini taçlandıran devrim savaşçılarına selamladılar.

Yapılan açıklama şöyle:

"Devrimci Marksizmin, sosyal-reformizmden, kopuşunun tarihidir 1 Eylül... Her türlü devrim kaçınındı, yüzünü devrime değil, burjuva limanlara dönenlerden ayrılmaya cüreti gösterip engin Denizlere, fırtınalara, boranlara kulaç atmanın adıdır 1 Eylül... Sayısız olanaklara ve imkânsızlıklara göğüs gerip, önce tutunma, ardından ayağa kalkma olarak belirlenen hedefin, şimdi milyonlar birlikte devrime ve iktidara yürümenin adıdır 1 Eylül... Politikalarımızın milyonlarla aynı paralellikte ve aynı yöne doğru bakmasının ifadesi ve olgusudur 1 Eylül... 25. yılı karşılıyoruz bugünlerde. Agit-

İzmir'den Leninistler"

lerimiz, Cihanlarımız, Eminlerimiz, Rasimlerimiz, Aylınlarımız, Sibellerimiz, Aysunlarımız ve kombatımız Murat ile birlikteyiz. Omuz başımızda hissettiğimiz zindanlarda tutsak ve yurtdışında sürgünde yoldaşlarımızla...

25 yıldır burjuvaziye uzlaşmaz bir kolektifin, devrim ve iktidar yürüyüşünün içerisinde olmak bizlerin onur kaynağı...

Bu bilinçle 4 Eylül 2014 günü İzmir Varyant'ta, Konak üst geçidine ve Çiğli Belediyesi önünde,ki üst geçide 'Şan Olsun 25. Savaş Yılımıza Mücadele Birliği' yazılı pankartlarımızı astık. Selam olsun proletaryanın uzlaşmaz sınıf ideolojisini bugünlere kanı ve canıyla taşıyanlara... Selam olsun proletaryanın uzlaşmaz sınıf ideolojisini devrim ile taçlandırarak olanlara.....

Gerekirse Elimizdeki Kalemimizi Bırakıp Taş Tutacağız

Çok sayıda devrimci kitle örgütüne yapılan ev ve kurum baskınlarını protesto etmek için Gazi gençliği sokaklarda.

Gazi Ayışığı Ekin Sanat ve Halk Kütüphanesi ve kütüphaneye ait Sanat Atölyesine, Pazar Sokağında polislerce gaz bombaları ile saldırıldı. Çocuklarımızın ücretsiz müzik ve resim dersi verildiği kütüphanemizde çocuklarımız hem kitap okuma alışkanlığı kazanıyor, hem de sanatla buluşuyor. Gençlerin kapitalizmin batağında yozlaşmasını isteyen sermaye sınıfının çanak yalayıcıları bu saldırısıyla kimin neyin yanında yer aldığını bir kez daha göstermiş oldular.

Kütüphanemize gelen çocuklarımız endişeyle "yıkılmaya mı geliyorlar" sorusu sordular. Buna öfkelenen Mücadele Birliği okurları, barikat kurarak sloganlarla İsmet Paşa Caddesine çıktılar.

Eylem sırasında, uzaktan kumanda edilen ve aynı anda onlarca gaz bombası atan kameralı "insansız hava aracı" da Mücadele Birliği okurlarınca imha edildi.

İki Mücadele Birliği okurunun yaralandığı eylem, geceyarısı devrimciler tarafından sona erdirildi.

Okuyan, araştıran, devrimci sanat yapan bir gençlik istemeyenler adına saldırıya gelen polisler karşı, sanatımızı kütüphanemizi korumak adına gerektiğinde elimizdeki kalemi bırakıp taş tutacağız söylüyoruz.

Umudumuz Kavgada, Havgamız Sanatımızla!
Gazi Ayışığı Ekin Sanat Ve Halk Kütüphanesi

Bakırköy'de Kadın Tutsaklar Ezidilerin Yanında

Bakırköy Zindanında bulunan kadın tutsaklar, İŞİD saldırıları nedeniyle göçe zorlanan Ezidi halkı ve onlara destek olan, Ortadoğu'da özgürlük ateşini yakan Rojava halkına destek olmak için yardım topluyor.

Rojavalı ve Ezidi Kürtlere destek olmak için TKEP/L, PKK, MLKP ve TKP/ML'li kadın tutsaklar satışa sunulacak çerçeve, birliklik gibi emeği

ürünlerin yanı sıra maddi yardım ve eşya yardımı da topladılar.

Dört siyasetten kadın tutsaklar, topladıkları yaklaşık 500 liralık yardımı ve elişlerini Rojava'ya gönderdiler.

Bir Tutsak Daha Yaşamını Yitirdi

Zindanlardan bir ölüm haberi daha geldi. Aliğa Şakran Zindanı'nda bulunan hasta tutsak Yaşar Dere 1 Eylül günü geçirdiği kalp krizi sonucu yaşamını yitirdi.

Uzun süredir kalp hastası olmasına rağmen tedavisi engellenerek ölüme terk edilen Dere, ilaçlarını alamadığı için kalp krizi geçirerek yaşamını yitirdi.

İzmir İHD Şubesi 5 Eylül günü Eski Sümerbank önünde saat 18.30'da Yaşar Dere ve hasta tutsakların durumuna dikkat çekmek için oturma eylemi yaptı. Eylemde yapılan basın açıklamasında:

"Tecride dayalı infaz sisteminin yaşam hakkını ihlal ettiğini ve derhal kaldırılmasını, Mevzuatın uluslararası insan hakları hukukuna ve mahpus haklarına uygun hale getirilmesini, Adli Tıp Kurumunun tahliyeyi engelleyici tutumu nedeniyle resmi bilirkişilik uygulamasına son verilmesini, tüm mahpusların sağlığa erişim haklarının sağlanmasını, tecrid politikasının uygulama nedeni olan F tipi ceza infaz sisteminden vazgeçilmesini, cezaevlerinde yaşamını yitiren hasta mahpuslarla ilgili etkin soruşturma yapılmasını, Yaşar DERE'nin ölümünden sorumlu olan tüm görevlilerin cezalandırılmasını, tüm ağır hasta mahpusların derhal serbest bırakılmasını talep ediyoruz" denildi. Eyleme Mücadele Birliği de destek verdi.

Mücadele Birliği / İzmir

12 Eylül Faşist Darbesi Protesto Edildi

12 Eylül darbesi, İzmir'de Emek ve Demokrasi Güçleri tarafından protesto edildi. Saat 19.00'da YKM önünden başlayan yürüyüş, Sümerbank önünde son buldu. Valilik önünde çok sayıda TOMA ve çevik kuvvet ve sivil polis ordusu dikkat çekti.

Büyükşehir belediyesi önüne gelindiğinde yürüyen kitle, nöbet için orada bulunan İZNERJİ işçilerinin alkışlarıyla karşılandı. Yüzlerce kişi Eski Sümerbank önüne geldiğinde basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasını KESK şubeler platformunun yürütmesi adına

Bülent Çuhadar yaptı. Ardından Disk Bölge Temsilcisi de kısa bir açıklama yaparak, 12 Eylül Faşist Darbesini kınadı. Ardından Büyükşehir belediyesi önündeki İZNERJİ işçilerine destek vermek için kitle yürüyerek geri döndü. İZNERJİ işçileriyle atılan dayanışma sloganları ile birlikte, şube başkanı kısa bir açıklama yaptı.

Eyleme birçok siyasi parti ve parti destek verirken, Mücadele Birliği okurları da eylemde yerini aldı.

Mücadele Birliği İzmir

EDITÖR SAVAŞIN VE GERİCİ İTTİFAKLARIN YENİ BAHANESİ: İŞİD

(Baş tarafı 1 sayfa)

İŞİD Kimin Çocuğu?

İŞİD isimli örgütün öncelikle bir katiller sürüsü olduğunun altını çizelim. Dünyanın dört bir tarafından toplanan, her türlü pislige, kirli işe bulaşmış, ipten kazıktan kurtulmuş, insan öldürmede iç güdüleri serbest bırakılmış bir maymundan daha soğukkanlı ve çok daha vahşi hareket edebilen bir katiller sürüsüdür İŞİD.

İkibinli yılların başında El-Kaide denen katiller sürüsünün bir yan ürünüdür. Alınmada taşıdığı bu doğum lekesi onun ve onu dünyaya getirenin kimliğini

de ele veriyor.

İŞİD, en başta, şimdi "onu yok etmek" bahanesiyle Ortadoğu'da kapı kapı dolaşan ABD'nin öz evladıdır; yavrusudur. Sonra, Türkiye'nin, Katar'ın, Ürdün'ün, Suudi'lerin, İsrail'in, Fransa ve İngiltere'nin yetiştirmesidir. Bu katiller sürüsünün arkasında Almanya'nın, diğer emperyalistlerin gölgeleri var.

ABD'li gazetecileri kafalarını keserek öldürecek kadar anti-Amerikan gözükene bu çok babalı, nesebi belirsiz örgütün başının ABD'nin en saldırgan ruhlu Senatörü McCain'le toplantı yaparken çekilmiş resmi; aynı katilin bizzat ABD tarafından zindandan salınmış olması ve daha pek çok somut belge onun ABD köpekliliğinin kanıtı olarak duruyor.

ABD Neyin Peşinde?

On üç yıl önce, 2001'de, ABD'nin "İkiz Kuleler"ine uçaklarla saldırı yapıldığında hemen herkes bunun ABD'ye yapılmış bir saldırı olduğunu düşündü. Öyle ki, bizim topraklardan bazı ahmaklar, El-Kaide denen katiller sürüsüne bu yaptığından dolayı "selam" bile çakmıştı.

Leninist Parti, İkiz Kulelerin yıkıntılarının dumanı tüterken bunun bir ABD

iş, ABD provokasyonu olduğunu ilan etti. Emperyalist-kapitalist sistem dünya halklarının muazzam saldırısıyla karşı karşıyaydı ve emperyalist sistemin amiral gemisi ABD bu saldırıyı durdurmak için dünya halklarına karşı bir dünya savaşı başlatma kararı almıştı. El Kaide denen sürü, Afganistan'ın işgali için bahane olarak kullanıldı. Arkasından ABD nereye saldırmayı planlasa bu sürünün orada ortaya çıktığını ve saldırı için gerekli ortamı hazırladığını gördük.

Şimdi El-Kaide denen katiller sürüsünün ipten-kazıktan kurtulmuşlarının yerini İŞİD denen ruh hastası katiller sürüsü aldı. Dünden bugüne değişen tek olgu bu. ABD ve diğer emperyalistler, tarihlerinde karşılaştıkları en yıkıcı krizden çıkmak, sistemin çöküşünü engellemek için dünya halklarına karşı bir dünya savaşını sürdürme ve genişletme planını kararlılıkla uygulamaya çalışıyorlar.

Bu savaş alanının şimdiki adresi Ortadoğu'dur, Suriye'dir, Ukrayna'dır, Irak'tır. Katar, Türkiye, Ürdün, Barzani ve bunların arkasındaki emperyalistler İŞİD'e Musul'un işgali yolunu açtılar. Şengal'in bizzat Barzani tarafından bu sürüye peşkeş ekildiğinin belgeleri UKH'nin televizyonlarında yayımlandı.

Rusya Mesajı Aldı!

Musul'dan sonra Suriye'ye yönelen İŞİD bahanesiyle ABD'nin Suriye'ye saldırıyı planladığı artık gün gibi ortada. Şimdi bu saldırının planları, yolları hazırlanıyor. Başaracaklar mı? Bu ayrı bir konu ve askeri gücünden çok şey yitirmiş ABD'nin girişmeyi göze almayacağı dahi şüpheli. Yine de, Suriye'ye hava saldırıları düzenleme niyeti ortaya çıkmış durumda.

ABD'nin Suriye'ye saldırıda kara gücü olarak, kendi askerlerini kullanmayı göze alamaması durumunda dinci faşist sürüleri, "İŞİD'i durdurmak" bahanesiyle savaşa süreceği kesin. İŞİD dışında kalan dinci faşistleri eğitmesi, silahlandırması, her bakımdan desteklemesi bu planın bir parçasıdır.

PYD-YPG'nin tam da bu sırada dinci faşistlerle ittifak kurması, "Eylem Merkezi" oluşturması ABD'nin savaş planının kara gücünün kimlerden oluşturulmaya çalışıldığına dair ipuçları veriyor. Alevilerin kafasını kesen, Hristiyan halkı katleden, göç ettiren, canlı canlı toprağa gömen katil sürüleriyle YPG'nin kurduğu ittifakın gerici bir ittifak olduğundan şüphe yok.

Geçerken belirtelim ki, Alevilerin,

diğer inançlardan toplulukların destek ve güvenini kazanmaya çalışan PYD-YPG'nin bu ilkesiz, tutarsız politikalarla, gerici ittifaklarla amacına ulaşması mümkün değil. Halkların hafızası güçlüdür ve kendi katilleriyle kurulan ittifakları unutmazlar.

Bu bir yana, Rusya, ABD'nin Suriye topraklarında başlayıp tüm Ortadoğu'yu içine alacak, giderek Ukrayna'yı kapsayacak bir savaşın hazırlıkları içinde olduğu mesajını aldığımız belli etti. Bu mesaja, geçen hafta yüz bin askerini kattığı "gerçek savaş" tatbikatı başlatarak yanıt verdi.

Hemen arkasından Rus savaş uçakları Karadeniz'de bir tehdit olarak bulunan NATO savaş gemilerini "taciz" ederek savaşa hazır olduğunu gösterdi.

Bütün bu gelişmelerden sonra, emperyalistlerin ABD öncülüğünde dönbaş mamur bir dünya savaşı hazırlığında olduklarını söylemek artık kehanet sayılmaz.

Emperyalistler böyle bir savaşla emperyalist-kapitalist sistemin çöküşünü durdurmaya çalışıyorlar. Ama çare olarak başvurdıkları yol onların sonu olacak; oluşturacakları kan denizin ufkundan yeni bir dünya doğacak!

Emperyalizmin Saldırılarına Karşılık Ortadoğu Halkları Devrimci Bir Mücadele Yürütüyor

Sargazi Festivalinin 3. günü "Ortadoğu" konulu panel ile başladı. Paneli Sosyolog Doç. Dr. Erdem Yörük, Mücadele Birliği'nden Vefa Serdar, gazeteci Arzu Demir, yazar Temel Demirel katıldı.

İsrail siyonizminin Filistin'e saldırıları ve Filistin halkının mücadelesi, Irak ve Suriye'de katliamlar yapan İŞİD ve tüm bu katliamlara karşı Rojava Devrimi, Şengal ve Ortadoğu halklarının mücadelesi konuşuldu. Paneli Sargazi emekçileri kitlesel bir şekilde ilgiyle izlediler.

Doç. Dr. Erdem Yörük emperyalizmin Ortadoğu'ya yönelik politikalarına uygun olarak İŞİD'in Irak ve Suriye'de katliamları gerçekleştirdiğine değindi.

Rojava'ya saldırıların emperyalizmin Ortadoğu'ya yönelik gerici saldırıların bir parçası olduğunu, ABD'nin İŞİD'i durdurduğu yönündeki söylemlerin ise yanıltıcı olduğunu, İŞİD'in Rojava ve Şengal'e yönelik saldırılarına YPG'nin karşı koyduğunu belirtti. Türkiye'nin de emperyalizmin işbirlikçisi olarak İŞİD'i desteklediğini ifade etti.

Emperyalizmin Ortadoğu'ya hakim olma politikalarının devam ettiğini ve emekçi halkların da emperyalizme ve gerici güçlere karşı mücadelesinin sürmekte olduğunu belirtti.

Gazeteci Arzu Demir ise Rojava ve Şengal'de bulunduğu süreçlerde edindiği izlenimlerini anlattığı konuşmasına, Cezaa'da ölümsüzleşen YPG'li on kadın savaşçıyı anarak başladı.

Rojava'da İŞİD'e karşı YPG

güçlerinin çok zorlu bir mücadele verdiğinin altını çizen Demir, Rojava devrimiyle yeni bir yaşam biçimi ve tüm halkın dahil olduğu demokratik bir yönetimin oluşturulduğunu özellikle kadınların hem devrim mücadelesinde hem de yeniden yapılandırılan yaşam ve yönetim biçiminde etkin ve ön saflarda yer aldıklarını belirtti. Rojava halkının ve devrimci güçlerin çok fedakarca bir savaş vermekte olduklarını belirterek "Rojava devrimi çok insanlı bir devrim" diyerek, tarihten okuduğumuz incelediğimiz devrimlerden çok daha büyük fedakarlıklarla gerçekleştirilen bir devrim olarak değerlendirdiğini söyledi.

Demir, Rojava halkının ve YPG güçlerinin Şengal halkını katliamdan kurtarmak için de canlarını feda ederek yardıma bulunduğunu, bir çok kadın ve erkek gerillanın Şengallileri Rojava'ya ve kamplara götürürken yaşamını yitirdiğini söyledi. "Rojava ve Şengal halkıyla dayanışma" ifadesinin ise yeterince anlaşılmadığını ve karşılık bulmadığını belirten Demir, "sanki büyük bir deprem olmuş da yiyecek, giyecek, ilaç, giysi vb. göndermek yeterliymiş gibi anlaşılıyor" diyerek mücadele anlamında da destek verilmesi gerektiğini ifade etti. Demir ayrıca gönderilmeye çalışılan pek çok yardımın gerek İŞİD çeteleri gerek Suriye rejimi gerekse de PYD tarafından engellendiğini, ilaç yardımlarının dahi günlerce sınırlarda bekletildiğine dikkat çekti. Kürt hareketinin Rojava devrimiyle Ortadoğu ve dünya halklarına örnek olduğunu ifade etti.

Mücadele Birliği'nden Vefa Ser-

dar ise Rojava devrimi ve Filistin halkını ve bu mücadelede ölümsüzleşenleri selamlayarak konuşmasına başladı. Filistin savaşçılarının ve Rojava devriminin dünya halklarının umudu olduklarını ve emekçi halkların önünü açtıklarını söyledi.

Vefa Serdar, Ortadoğu'daki ve tüm dünyadaki saldırıları anlayabilmek için öncelikle emperyalist kapitalist sistemin 21. Yüzyıldaki yeni evresinin anlaşılması gerektiğini belirtti. Emperyalist kapitalist sistemin her ne kadar askeri anlamda güçlü görünse de, ekonomik, politik ve siyasal anlamda bir çöküş evresinde olduğunu söyledi.

Emperyalizmin 11 Eylül saldırılarını hatırlatan Serdar, İŞİD saldırılarının da bunun bir devamı olduğunu amacın üçüncü dünya savaşını başlatılmak olduğunu belirtti. Emperyalist kapitalist sistemi ayakta tutabilme savaşı, ömrünü uzatabilme savaşı olduğunu söyleyen Serdar,

dünyanın en stratejik bölgesi olan Ortadoğu'ya saldırılarını sürdürdüğünü ifade etti.

Emperyalizmin tüm bu saldırılarına karşılık Ortadoğu halklarının da bir devrimci mücadele yürüttüğüne işaret eden Serdar, Filistin halkının yıllardır süren mücadelesine değinerek Rojava devriminin de Ortadoğu halkları başta olmak üzere tüm halklara devrimin başarılabileceği ve iktidarın ele geçirilebileceğini gösterdiğini vurguladı.

Temel Demirel ise Ortadoğu'yu en iyi ifade edecek kelimenin "kaos"

olduğunu belirterek, emperyalist ve kapitalistlerin Ortadoğu'ya hakim olmak için sürekli olarak orada bir kaos ve savaş olmasını istediğine işaret etti. Ortadoğu'da, Türkiye ve Kürdistan'da devrimin güncelliğine değindi. Ortadoğu başta olmak üzere bölge halklarının özgürlüklerine ulaşabilmeleri için devrimci durumun güncelliğinin bilincinde olması gerektiğini belirten Demirel emperyalizme, kapitalizme karşı savaş açmadan, bedellerini ödemededen özgürlüklerine kavuşamayacaklarını belirtti.

Ortadoğu halkları ve Türkiye halklarının özgürlüklerine ancak devrim mücadelesinin yoluyla açanlar gibi emperyalizmle, kapitalizmle uzlaşmaz bir devrim mücadelesi verecek ulaşabileceklerini söyleyen Demirel, devrim mücadelesinin sürmesi ve zorunluluğu anlamında Ortadoğu'da artık sınırların kalmadığını belirtti.

Demirel, Rojava devriminin

ÇALIŞIRKEN ÖLMEYECEĞİZ

İş cinayetleri devam ediyor. Torunlar'daki katliamın ardından hemen her gün bir işçi cinayeti haberi daha gelmeye devam ediyor. Basında yer alan haberlere göre son 5 gün içinde 18 işçi "iş kazası" sonucu ölüyor, sadece Pazar günü 5 işçinin ölüm haberi duyuldu.

Evet, Pazar günü. Sıcak evlerinde oturacak, ailesiyle zaman geçirecek tatil günü olması gereken "Pazar günü"nden bahsediyoruz.

Esenyurt'ta Kristal Şehir Şantiyesi'nde Ordulu 23 yaşındaki Metin Boğmalık, 8.kattan düşerek can verdi...

Kartal Cevizli Mahallesi Onat Sokak'ta 8 katlı inşaatın en üst katından vinçle kamyonu kalas indiren 49 yaşındaki Ahmet Çakmak, dengesini kaybedince en üst kattan aşağıda kalasların yüklendiği kamyonun içine düşerek öldü.

Kırşehir'de TOKİ inşaatında elektrik akımına kapılan 19 yaşındaki Serkan Aydın, kaldırıldığı hastanede hayatını kaybetti.

Zonguldak'ta 3 katlı bina inşaatının 2'nci katında çalışırken dengesini kaybederek düşen 3 çocuk babası 45 yaşındaki Mehmet Albayrak, ağır yaralı olarak kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi.

Konya'da Karatay ilçesi Akabe Mahallesi'nde bir inşaatın 3. katında sıva yapan 47 yaşındaki Kıyas Kahraman dengesini kaybederek düştü.

...düştü. ...dengesini kaybetti. ...öldü.

Tekrarlanan sözcükler... Sosyal medyada inşaat işçilerinin çalışma koşullarını gösteren resimler... Sadece kurulan iskeleler üzerinde tutunarak yürüyen, desteğini sadece birbirine çakılı kalaslardan alarak, canlarını ellerinde tutarak çalışan işçiler... Gelişmenin, kalkınmışlığın göstergesi olan devasa binaları diken ama altında kalarak can veren insanlardan...

Oysa bu hayatları kurtarmak ne basit. Metin Boğmalık'ın en pahalısı 250 TL olan emniyet kemeri olsaydı, dengesini kaybetse bile inşaatın üst katından düşmeyecekti. Ahmet Çakmak ve diğerleri emniyet kemeri, baretler olsa düşmeyecek, ölmeyecek. Ve 32 katlık rezidansta sadece bir daire fiyatına sağlık, bakımı yapılmış bir asansör olsa on işçi ölmeyecekti...

Kapitalizmde her şey kar için. Kar, kar, kar! İnsan hayatı kar getirmeyecekse onun için hiç bir değeri yok. Doğa ve insanlığa düşman bir sistem kapitalizm. Bu yüzdendir, artık işçiler daha çok ayaklanıyor. Hiç bir haksızlıkta susmuyor, sokaklara çıkıyor. Ve biliyoruz. İşçiler sokağa çıktıkça, dağ dağ yürüdükçe, ayaklandıkça güzel günlere bir adım daha yaklaşacağız. Özü insan olan, insan emeği olan günlere.

UĞUR ÇAKIR

Nerelere Gittin Gezi?

Berkin isyanıyla zirvesine ulaşan ayaklanma, kademe kademe geri çekildi. Bu ara dönemin ne kadar süreceği bilinmez, kitlelerin tıpkı 31 Mayıs gibi büyük bir yıkıcı gücü harekete geçirmek için "genel bahaneyi" kullanacağını şimdiden tespit etmek de mümkün değil. Asıl peşine düşmemiz gereken soru, ayaklanmacılar şimdi nerede, neden geri çekildiler?

Önce birkaç tespit:

1) Ayaklanma bastırılmadı, dağıtılmadı, ama kendisi geri çekildi.

2) İlk ayaklanmalar dizisinin artçı sarsıntıları tepedeki çatlakları büyütürken yoluna devam ediyor.

3) Leninist Parti dışında uzlaşmacı ve oportünist sosyalizm tam anlamıyla sınıfta kaldı. Kitleler ortalama solun perişan halini kavramış olsa da Leninistlerin diğerlerinden farkını kavrayacak politik olgunluğa henüz ulaşamadı.

Ayaklanmanın bastırılmadığı, dağıtılmadığını nereden anlıyoruz? En başta şu iki olgudan: Birincisi 10 Ağustos seçiminde boykot oranı -çalıp çırpmalara rağmen- tarihi bir rekora imza attı. Bilinçli boykot tavrı bu kez on milyonlara ulaştı. Ayaklanmacılar bir kez daha sokaklarda değil ama sandık oyunlarına katılmayarak "Biz hala buradayız, bir yere gitmedik" dediler. Haziran ayaklanmasının yarattığı zihinsel sıçrama ve devrimci tutum seçimlerde sürdü. İkinci bir ayaklanmayla iktidarı kaybetme korkusunu yaşayan her egemen sınıf uygun bir ortam bulunduğu anda bu korkuyu yaşatanlardan ibreti alemlik bir intikam almaktan asla vazgeçmez. Oysa ki, dinci faşist hükümet alışlageldiği üzere seçimden önce Kürt halkının temsilcilerine müzakereye dair bolca vaade bulunur, seçimler bitince kulağının üstüne yatar. Ancak bu kez tersi bir tutumla vaatleri seçim sonunda yükseletti. Kuşkusuz her söz "vaat" düzeyini aşamadığından fazla önemli görünmüyor. Fakat bu kez hükümetin vaatlerinde vites yükseltmesinin nedeni ayaklanma iklimine dair korkuyu hissetmesidir.

Seçim boyunca, HDP, burjuvazinin seçimlerle oyalamaya tiyatrosuna gönüllü katılmanın epeyce faydasını gördü. Tekelci basın ekran ve manşetlerini övücü sözlerle doldurdu. Ve bu sayede şovenizmi, sosyal şovenizmi gerilettiler. Bunu ifade ederken, parlamenter yolu onaylıyor değil. Hiç kuşku yok ki, Haziran Ayaklanmasında yan yana kavgaya veren Kürt ve Türk halkları bu sayede parlamenter yoldan on kat, yüz kat daha güçlü biçimde şovenizme darbe vurmuşlardı. 10 Ağustos seçimleri, bu önemli ve de sancılı dönüşüme birkaç mütevazı halka daha ekledi hepsi bu. Böylece yeni bir ayaklanmanın bu kez her iki halkın bağrından da fıskıracağına rakamlara dökülmüş somut kanıtlarını verdi. Tekelci sermaye bu tehlikeyi bertaraf edebilmek adına seçimler geçmesine rağmen "müzakere süreci" ipine daha sıkı sarılmak zorunda kaldı.

Ayaklanmaya dair tespitlerimizin sağlamasını, her gün sokaklara taşan sınıf kavgalarının görüntüleriyle yapabiliriz. HES'lere karşı, elektrik kesintilerine karşı veya işten atılmalara karşı, iş cinayetlerine, kadın katliamlarına yönelik eylemlerin hayata geçirilme hızı, çüreti ve sergilenen şiddet umutsuzluk çukurunda debelenen küçük burjuva solun tersine sıradan emekçilerde ayaklanmanın yarattığı özgüvenin sürdürdüğüne kanıttır. Oysa dünya tarihi şahit, yenilmiş veya bastırılmış bir ayaklanmanın sonrasında kitlelerde özgüvenin zerresi kalmaz.

Tepede yaşanan artçı sarsıntılar, toprağın henüz daha dinginleşmediğine -benzetme maruz görülsün- toplumsal fay hatlarındaki gerilimin boşaltılmadığına dair başka güçlü işaretler. 10 Ağustos seçim sonuçları ayaklanma ikliminin varlığını kanıtlayınca bütün tekelci partiler ciddi bir bunalıma sürüklendiler. Oysa seçim gecesi son bir atılımla üç milyona yakın boykot oyunu üç partiye dağıtarak, depremi hafif atlatmayı denemediler değil. AKP seçimi kazansa da ancak bu son atılımla boykot oylarını geçebildi. CHP'nin aldığı yara çok daha büyük oldu, tabanını boykota kapırdı. İki parti de alelacele kurultay kararları alarak ciddi bölünmeleri önleme telaşındalar. Çekilen kılıçlar, ucuz ve aşşığılık ayak oyunları, rezil tasfiyeler, tekelci sermayenin iki ana partisini sonu belirsiz bir maceraya sokmuş durumda.

Uzlaşmacı ve oportünist solun tam anlamıyla evlere şenlik bir rezalet sergilemeleri, ayaklanmacıların neden bir bastırma dağıtıma şiddetine uğramadan kendi mevzilerine çekildiklerinin cevabını veriyor. Milyonların bağımsız irade ve inisiyatifini küçümseyen kitlelerin devrimci enerji ve potansiyellerini olduğundan çok daha az gören ve iktidar hedefi yerine onlara her zamanki yavan lapayı yedirmeye çalışan bu sol, tabii ki, kitlelere güven vermedi.

Öte yandan aynı ayaklanmacılar, leninistlerin politik öncülüğünü kavrayıp kabul edecek siyasi olgunluk noktasına henüz daha ulaşamadılar. (Öncünün kendi eksikliklerini şimdilik bir kenara koyalım). Bu olgunluğa ulaşmak için ya 31 Mayıs benzeri bir dizi ayaklanmaya ihtiyaç olacak ya da çok daha kanlı olayların hızlandırılmış kursundan geçirecek. Milyonlar ortalama solun yavan lapasını yutmayarak geri çekildi çünkü henüz gerilime çekilebilecek bir alan mevcuttu, henüz sirtlarını son duvara dayamamışlardı. İkinci bir genel bahaneyi bekleyebilirlerdi. Onları hemen çok acil ve çılgınca bir atılıma girişmezlerse, kitlesel yok oluşa tehdit eden bir tehlike yok. Her gecikmenin binlerce ölüm ve yıkıma mal olduğu ne bir savaş var ne dayanılmaz hale gelen açlık ne de ekonomik yıkım. Onları bekleyen tehlikenin ciddiyeti ölçüsünde kitleler, siyasal sorunları ciddiyetle inceleme ve kavrama yeteneği gösterdiler. Bu yüzden ayaklanmacılar Leninist Parti'nin politik öncülüğünü pratik öncülüğe yükseltmekte yeterli desteği sunmadılar.

Sonuç olarak Gezicilerin nerede olduğunu soranlar, onları boşuna umutsuzluk çukurunun dibinde aramasın. Ayaklanmacılar, daha fazla ileri gidebilmek için ihtiyaç duydukları araçlara, organlara ve mücadele biçimlerine nasıl ulaşacaklarını bilemediklerinden ve devrimin öncülerini bu konularda kitleleri aydınlatmada yeterli enerjiyi gösteremediklerinden şimdilik beklemedeler.

İzenerji İşçilerine Dayanışma Ziyareti

İzenerji işçileri işlerini kaybetmemek için 8 Eylül akşam saatlerinden itibaren İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde nöbet tutmaya başladı.

İzenerji işçileri 1 Ekim 2014 itibariyle iş akitleri feshedilerek işsiz kalacaklar. İşçiler taşeron sisteminin kaldırılması için çeşitli eylemler düzenliyorlar. Her gün akşam 20.00, sabah 08.00 saatleri arasında yüzer kişilik gruplar halinde Büyükşehir Belediyesi önünde nöbet tutmaya başlayan işçilere destek olmak için Devrimci İşçi Komiteleri de oradaydı. İzenerji işçileriyle süreçle ilişkin neler yapılabileceği ve talepleri üzerine konuşuldu.

Devrimci İşçi Komiteleri İzenerji işçilerine onların mücadelesini mücadeleleri olarak kabul ettiklerini ve her zaman yanlarında olacaklarını belirttiler.

Mücadele Birliği / İzmir

İzmir Forumları İzenerji İşçileri ile

İzenerji işçileri, İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde nöbet tutmaya devam ediyorlar. Akşam 20.00 ile sabah 08.00 arası nöbet tutan işçilere ziyaretler de sürüyor.

10 Eylül günü bir grup İzmir Halk Forumcusu, işçileri ziyareti etti. Ahmet Atakan'ın anma etkinliğinden çıkan forumcular, Belediye Sarayı önünde işçilerle sohbet edip, dayanışma dileklerini ilettiler.

Mücadele Birliği/İzmir

İz-Enerji İşçileri Taşeronlaşmaya Karşı Eylemde

İzmir'de İz-Enerji işçileri yine alanlardaydı. Hafta boyunca İzmir'in çeşitli yerlerinde imza standları açarak imza toplayan işçiler, 4 Eylül'de Konak Pier Köprüsü'nde buluşarak Büyükşehir Belediyesi önüne yürüdüler.

Sabah saat 09.00'da üç koldan yürüyerek Konak Pier önüne gelen işçiler, sloganlarla yürüyüşe geçtiler. Bu haftaki yürüyüşte çocukları ve eşlerini de getiren işçiler "Taşeronla İzin Vermeyeceğiz!" dediler. Büyükşehir önüne geldiğinde DİSK Bölge Temsilcisi ve Genel-İş 2 Nolu Şube Başkanı birer konuşma yaptılar. 22 Eylül günü büyük bir miting yapacaklarının duyurusunu yapan işçiler, tüm İzmir

milletvekilleriine çağrı yaptılar.

Bir gün önce mecliste giden DİSK ve Genel-İş yöneticileri, mecliste grubu olan partilerden Taşeron yasasının iptali için destek aramışlardı. Milletvekillerinin isimlerini tek tek okuyan konuşmacılar, "bize destek vermediğiniz sürece sizi teşhir edeceğiz" dediler. Konuşmalar sürerken bina içerisinden açılan büyük pankart işçiler tarafından coşkuyla karşılandı. Sendika temsilcilerinin ardından kürsüye işçi çocukları çıktı. Onlar da taşeron sistemini iste-

mediklerini, babalarının işsiz kalmaması gerektiğini söylediler. Konuşmacı çocuklardan Sude Kerimekaya ile yaptığı sohbet, "Babamın işsiz kalmasını istemiyorum, buna izin vermeyeceğim. Bundan sonraki bütün eylemlere geleceğim" diyor. Sloganlarla biten eyleme Türk-İş'e ve KESK'e bağlı sendikalar ve yöneticileri de destek verdiler. Mücadele Birliği okurları da eyleme katılarak, alandaki işçilere bildiri dağıtımını yaptılar.

Mücadele Birliği / İzmir

İzenerji İşçileri Her Perşembe Eylemde

İzenerji işçileri, her Perşembe günü geleneksel hale getirdikleri "Taşeronla Geçit Vermeyeceğiz!" eylemi için bu kez de Basmane Meydanı'ndaydı.

11 Eylül günü saat 16.00'da Genel-İş Sendikası önünde bir araya gelen belediye işçileri, sloganlarla Basmane Meydanı'ndaki AKP ilçe örgütünün önüne yürüdü. DİSK Genel Başkanının yanı sıra, Genel-İş'in merkez yöneticileri ve bazı milletvekillerinin de katıldığı eyleme, KESK ve TMMOB da destek verdi.

Alana çıkan tüm yollarda yoğun poliseye önlemler gözlerden kaçmadı. AKP önünde oluşturulan kürsüye sendika yöneticileri davet edildikten sonra, Kani Beko basın açıklamasını okudu. Beko'nun son sözleri "Kahrolsun Faşist Diktatörlük, Yaşasın Sosyalizm!" oldu. Ardından 2 Nolu Şube Başkanı Taner Şanlı da kısa bir açıklama yaparak, "Sonuçları ne olursa olsun taşeronla izin ver-

meyeceğiz" dedi. Yüzlerce işçinin katıldığı eyleme, Mücadele Birliği okurları da destek verdi.

Belediye işçilerinin Büyükşehir Belediye Sarayındaki akşam 20.00 ve sabah 08.00 arasındaki nöbetleri de sürüyor. Eylül'ün 22'sinde de büyük bir işçi eyleminin yapılacağını duyurusu yapıldıktan sonra işçilerin eylemi bugünlük sona erdi.

Mücadele Birliği İzmir

Sarıgazi Festivali Yenidoğan'da Başladı

Sarıgazi'de Festival, 10 Eylül günü Yenidoğan Akın Caddesi'nde yapılan panel, yerel sanatçıların müzik dinletisi ve tiyatro oyunu başladı.

İlk olarak kadınların mücadelesinden kesitler sunan "Onlar Gezi'nin Direnen Kadınları" adlı sinevizyon gösterimi yapıldı.

Ardından "Kadın Cinayetleri ve Ortadoğu'da Kadın Katliamları" konulu panele geçildi. Panelde Av. Sevinç Sarıkaya kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetlerinde hukuki sürecin nasıl işlediğini anlattı. Kapitalist toplumda özellikle de Türkiye'de kadına yönelik şiddet ve cinayetlerde caydırıcı olmadığı ve böyle bir amaç da güdüldüğünü ifade etti. Kadın cinayetleri ve şiddete maruz kalan kadınlar ve LGBTİ üyelerinin yaşadıklarından ve hukuki takip süreçlerinden, dava sonuçlarından örnekler veren Sarıkaya, kapitalist sistemin erkek egemen şekillenmesi ve Türkiye'de devletin gerici kadın politikaları nedeniyle kadına şiddetin ve kadın cinayetlerinin giderek arttığına dikkat çekti.

Kadın cinayetlerini, kadına yönelik şiddetin engellenemesinin tek yolunun ise haklarını bilmek ve bunlar için mücadele etmekle mümkün olduğunu söyledi. Rojava ve Şengal özelinde kadınların savaşlarda yaşadıkları katliam, tecavüzlerin kadın bedenini savaşta yenme yöntemi olarak kullanıldığını belirtti. Ortadoğu'daki kadın katliamları ve tecavüzlerin, köle olarak pazarlarda satılmalarının bir yüzünün de Türkiye'de kadın cinayetleri, tecavüzler ve hukuki süreçte ise erkeğin ceza indirimiyle ödüllendirilmesi olduğunu belirtti.

Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubundan Filiz Karakuş, giderek artmakta olan kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetlerine karşı neler yapılabileceği ve nasıl önlenip kadının varlığını sürdürebileceği üzerine düşünerek yola çıktıklarını anlattı. Kadın cinayetlerinden ve uygulanan şiddet karşısında devletin kılını bile kıpırdatmadığını aksine kadına yönelik şiddeti arttıran bir politika izlediğini söyledi ve buna örnekler verdi.

Rojava'dan Şengal'e Dayanışma Koordinasyonundan Neşe Özgen ise savaşlarda kadınların katliamlar, tecavüzler, göçlerle, yaşamı sürdürme konusunda en ağır bedeli ödediğini anlattı. Rojava ve Şengal'deki katliamlar, tecavüzler ve kadınları pazarda köle

olarak satmak da dahil korkunç bir vahşet ve kadın kırımı yaşadığını anlattı. Rojava'da kadınların devrim mücadelesindeki yerini anlattı. Şengal'de de insanların yaşadıkları acıları aktardı ve Rojava ve Şengal'e destek amacıyla eşya ve para yardımlarının yapılması gerektiğini vurguladı. Bu sırada alanda zaten destek için standlar kurulmuştu.

Panelin ardından yerel sanatçılar müzik dinletisi yer aldı. Serkis Köyü Gençliği Tiyatro Grubu'nun "Kadın Sorunu ve Din Sosu" adlı hükümetin dinci gerici uygulamalarını esprili bir eleştiri yapan oyunu ise Sarıgazi kadınlar tarafından çok beğenildi.

Festivalin Yenidoğan'daki ilk gün etkinliği yerel sanatçıların müzik dinletileri yöresel oyunlar ve halaylarla tamamlandı.

Ayaklanma Ve Geçici Devrim Hükümeti

Özgür Güven

Burjuva devletin yıkılması ve sonrasında ilgili süreçte sağ ve sol oportünistler, uzlaşmacı sosyalistlerle komünistler arasında önemli farklar vardır. Marksizm-Leninizm adına hareket ettiklerini iddia eden sağ ve sol oportünistlerin olsun, uzlaşmacı sosyalistler olsun uzlaş-tıkları nokta, diyalektik yöntem yerine eklektik yöntemle başvurmalarıdır. Böylelikle onlar bu mücade- lenin esasına dair bütünsel bir bakış açısı, devrimci bir yaklaşım ve çözümleme ortaya koyamıyorlar. Onlar, marksizm-leninizmin en temel tezlerinden biri olan zora dayalı devrim yerine adalet arayışını, hak-hukuk arayışını, özgürlükleri ve olasılıkları koyuyorlar, parlamentarizmi koyuyorlar.

Marx olsun, Engels olsun, devlet ve devrim konusundaki görüşlerini geliştirirken, zora dayalı devrim ve tarihte zorun rolüne özel bir önem verdiler. Lenin'de de aynı yaklaşımı görürüz. Lenin, zora dayalı devrim olmaksızın "burjuva devletin yerine proleter devleti geçirmenin" olanaksız olduğunu söyler (Seçme Eserler Cilt 7, sf 33).

31 Mayıs ayaklanmasında ve sonrasında uzlaşmacı sosyalistler "aşırı muhalefet" çizgisinden öteye geçemediklerini, geçemeyeceklerini gösterdiler. Hatta öyle ki, Leninist Parti'nin Geçici Devrim Hükümeti önerisini kabul etmeyip küçümseyenler, aslında bu tutumlarıyla anarşizme doğru yelken açtıklarını bile fark etmediler. Sadece aşağıdan eylemle, sokakla yetineceklerini, yıkmaktan ötesini düşünmediklerini, eskinin yerine bir şey koymayacaklarını gösterdiler. Oysa ayaklanma somut bir olguydu, büyük bir yıkıcı güç harekete geçmişti. Eskiye yıkılmaya girişen kitlelere, yerine neyi, nasıl koyalmaları gerektiğini göstermek gerekiyordu.

Ayaklanmanın varlığı, bir bölgede, bir kentte, bir yerleşim biriminde vb kontrolün ele geçirilmesi olasılığının varlığı demektir. 31 Mayıs Ayaklanması, Taksim Meydanı dışında bunu somut olarak gerçekleştirmedi. Ama bu, olasılığı dışlamaz. Ya herhangi bir yerde, bölgede, kentte kontrolü ele geçirse idi ne olacaktı? Zindanlar, hastaneler, bankalar, maliye, halkın temel ihtiyaçlarının karşılanması, polis, ordu vb vb bütün bu konularda ne yapacaklardı? Geçici Devrim Hükümeti'ne "asla" diyenler bu sorunu hiç düşünmüşler midir? Ayaklanmanın, devrimci kitle eyleminin gelişimine bağlı olarak bütün ülkede birden iktidarı hemen ele geçirmek gerçekleştirilebilir. Birbirinden kopuk kentlerde, bölgelerde ayrı ayrı GDH kurulması mümkündür. Peki bu durumda ne olacak? Oportünistler ve uzlaşmacı sosyalistler yine mi "aşırı muhalefet" çizgisinde duracak, ayaklanmacılar (bir kentte, bölgede vb) kontrolü ele geçirdiklerinde bunu yapmayı, burjuva iktidarı yıkmayı deyip önlerine yine sandık koyup parlamentarizme mi yönlendirecekler?

Oportünistler ve uzlaşmacı sosyalistler, GDH önerisine karşı çıkmakla, ne kadar iktidar kaçını olduklarını, sadece birer "aşırı muhalefet" örgütü olduklarını ispatladılar. Ayaklanmanın olduğu yerde kısmen de olsa, yerel, bölgesel de olsa, kaçınılmaz olarak bir iktidar, ayaklanmayı yöneten bir otorite ortaya çıkar. Taksim Komününü, bunun en açık örneği. Ha keza forumlar, mahalle meclisleri de öyle. Hatta Taksim Dayanışması, bu görevden kaçmakla çok büyük bir sorumsuzluk yaptı, ayaklanmanın daha ileri gitmesini engelledi. Zira bütün kentlerde ayaklanmacıların gözünü diktiği, otoritesini kabul ettiği merkez konumundaydı.

Taksim Komünü olsun, forumlar olsun, bir şeyi daha açıkça ortaya koydu. Kimileri sosyalist devrimden bahsetse de, ortaya çıkan somut durum hiç de böyle değildi. Bu doğuş halindeki yeni iktidar organlarında sadece komünistler ve/veya proletarya değil, onların yanında ve onlarla birlikte diğer emekçi sınıf ve katmanlar da oldukça geniş olarak yer aldılar. Bu çevreler nasıl ki ayaklanmaya katıldıysa, doğuş halindeki iktidar organlarına da katıldılar.

Bugüne kadar yaşananlar gerek GDH konusunda, gerek ayak-

lanmayı öngörmesinde, gerek demokratik halk devrimi tezinde ve gerekse de daha sonra yaşananlarda Leninist Parti'yi doğrulasa da, bu, LeninistParti'nin öncülüğünün kabulü, kitlelerin Leninist saf-lara kazanılması anlamına gelmiyor. Üstelik henüz bunları kazanmadığımız gibi, daha çok emek vermemiz, çaba göstermemiz gerekiyor. Bir süre daha yalnız kalmayı göze alarak ilkelere ısrar etmek gerekiyor. Zira geleceği bu ilkelere kazanacak, bu ilkelere kuracağız. İlkelerde ısrar önemli. Özellikle burjuvaziyle her türlü sınıf uzlaşmacılığı reddetmek gerekiyor; buna bağlı olarak basit "hak-hukuk", "adalet" vb savunusuyla da mesafeli olmak gerekiyor.

Emekçi yığınlar, proletarya ve halklar devrimci bir yaşamı ne kadar istediklerini, ayaklanarak, eylemleriyle açığa vurdular. Ancak kapitalizmi alt etmek, zafere erişmek, yeni ve daha ileri bir toplum kurmak için bugüne kadar verilen mücadelenin yetmediği de açık. Burjuva sınıf karşısında köklü bir zafer için proletaryanın ileri kesimlerinin kendi devrimci sınıf partileriyle örgütlü, sıkı merkezi bir ilişki geliştirmeleri; proletarya ile geniş emekçi yığınlar arasında, proletarya ile ezilen ulus ve ulusal topluluklar arasında doğru ve devrimci ilişkiler kurulması, mücadele birliğinin örülmesi gereklidir.

Bir devrimin gerçekleşmesi, zaferin kazanılması için, sadece örgütlenmek yetmez. Neyi, niçin istediğimizin de bilinmesi, yığın-lara anlatılması gerekir. Geniş yığınlar, her şeyden önce proletarya ve halklar Geçici Devrim Hükümeti'nin ne olduğu, niçin kurulması gerektiği hususunda aydınlatılmalıdır. Bununla birlikte, Geçici Devrim Hükümeti'nin iktidarı ele geçirir geçirmez neler yapacağını, ne tür değişiklikler gerçekleştireceğinin ve bunların emekçi yığın-ların, halkların yaşamında ne tür sonuçlar yaratacağının geniş kit-lelere anlatılması gerekir.

Yoksa ne kadar haklı ve doğru şeyler söylüyor, doğru tespit-lerde bulunuyor olursanız olun, zafer gelip sizi bulmayacaktır. Zafer, zafere erişmek için mücadele verenlerin, zafer için dövüşenlerin olacaktır. Bugün değilse yarın.

Bir Soma Yolculuğu: "Bizleri Yalnız Bırakmayın"

Mayıs ayının 13. gününde tüm ülke kömür bulutunun arasında kaldı, bütün bir ülke sadece kömür kokuyordu. 13 Mayıs sabahı acılarımıza bir acı daha eklenmişti. Biraz vicdanı olan insanlar olarak acıları dindirmenin ağlayan çocukları susturmanın görevini en içten hissetmiş-tik. Televizyondan kucaklamadığımız çocuklara gitme kararını almak hiç de zor olmadı sekiz kişilik ekip için. Velhasıl, Soma'ya gidilecekti! Yolculuk gergin, heyecanlı ve buruktu elbette. Başka tür-lüsünü ummuyorduk ama, nasıl 'Merhaba' diyecektik? Biz bunları düşünürken ilk kapıya gelmiştik bile.

söylüyor: "Bizim durumumuz bir çoğuna göre iyi. Asıl şu anda bu madende çalışıp ölmeyen işçilerin durumları kötü. Devlet şu an maden kapalı olduğu sürede verdikleri maaşları, bu aydan itibaren vermeyecek" diyerek, bizim çalışmamıza destek vererek yapılan ziyaretlere kendisi de katıldı.

Aynur abla 19 yaşında oğlunu kaybetmiş. Ege Üniversitesi'ni kazanmış oğlu Erkan, okul harçlığını çıkarmak için madende çalışıyordu. 13 Mayıs günü annesi hasta olduğu için oğlunun çalışmaya gitmemesini söylemiş, ancak kendisi "Eğer ben gitmezsem benim işimi diğer çalışanlara yükleyecekler, insanlar çok zor koşullarda çalışıyor bir de kendi yükümü o insanlara taşıtamam" diyerek evden çıktı ve geri gelemedi. Aynur abla işverenlerin ve hükümete yakın insanların evlerine zarf dolu para ile gelerek "Allahın takdiri, kader, sakın ola işyan etmeyin, hükümete karşı gelmeyin zaten zor durumdasınız yoksa devlet bu yardımları da size yapmaz. Sahip çıkmanız yok bakın hükümetimiz sizlere sahip çıkıyor" diyerek AKP propagandası yapıp insanları korkutarak, haklı davalarından vazgeçirtmeye çalışıyorlar, kıs-men de başarılı olduklarını söyleyerek oradaki koşulları ve yapılan baskıları anlattı. Bir de sosyal paylaşım sitelerinde çok dolaşan Manisa'da AKP'ye çıkan oy oranından dolayı Soma halkını eleştiren insanlara sitemlerini de şu şekilde anlattı. "Çaresizliğin ne demek olduğunu bilir misiniz, burada bize yapılan baskıdan haberinizi var mı? Oralardan bizleri eleştiriyorlar, bizler zaten acı çekiyoruz bir de bu tarz yazıları okudukça bizler daha çok üzülüyoruz" ve bize son olarak yine "bizleri yalnız bırakmayın" diyor.

Maden işçisi Murat abi ile konuştuk. Kendisi şu an faaliyette olan bir madende çalışıyor. Tatil günlerinin olup olmadığını ve neler yaptıklarını sorduk, bize söylediği, "tatil günlerinde ben uyumak zorundayım Çünkü ben uyumazsam ertesi gün ölürüm." Madencilğin

çok zor olduğunu, çalıştığı madende bulunan çeşmelerin sadece denetlemelerde açık olduğunu, işveren için iş kaybı olduğundan dolayı çalışanlar susayıp su içmeye gitmesinler diye çeşmeleri kapattıklarını anlattı. İnsanların psikolojilerinin çok kötü olduğunu, maden faciasında arkadaşlarını kaybeden işçi arkadaşlarından bir tanesinin gece çılgınlık atarak eşini "Seni bu madenden çıkaracağım" diye kucaklayıp dışarı çıkarmaya çalıştığını anlattı.

Madende eşini kaybeden biri 8 yaşında diğeri 6 aylık olan 2 çocuğu olan Ayşe, eşinin ailesinin evine yerleşmek zorunda kalmış. Çocukları o kirin pasın içinde güzelliğini kaybetmemiş. Ayşe'nin bizlere söylediği "burada bu tarz ölümler hep oluyordu ilk defa olan bir şey değildi değişen tek şey ölü sayısının yüksek olması" Bu da ölümlere ne kadar alışık olduklarımızın acı gerçekliğini hissettiriyor bize

Eşini madende kaybetmiş olan 8 ve 10 yaşlarında iki kızı olan eşinin annesiyle yaşayan Zeynep ablayı, maden işçisi Engin abiyi, domates toplamaya giden aldığı 30 liranın 10 lirasını yola veren eşini, okul harçlığını kazanmak için çalıştığı madenden çıkamayan oğlu Erkan'ı bir saniye bile aklından çıkarmayan Aynur ablayı, "Ölümlere alıştık ki" diyen Ayşe'yi, daha kimleri, daha neleri nasıl bırakacağız?

Nasıl unutacağız?

Dedim ya en başında, ülkeyi koca bir kömür bulutu kapladı diye... İşte unutamadıklarımız, vicdanlarımız bu kömür bulutunu bir ateşe çevirecek. İşte bu ateş yakacak acıları yüreğimize salanları, Tomayla Soma'yı söndürecekleri sananları...

Geçici yardımlarımızı ulaştırdığımız ailelerden, çocuklardan, Soma'dan böyle döndük. Yapacak çok şey var, yol uzun, yük ağır.

(Soma'ya ziyarete giden bir işçi olan Yılmaz Bal'ın gazetemize yolladığı mektubudur)

İnşaat İşçileri Halkal'da İsyanda

Dünyayı yaratan işçiler, artık kölelik koşullarında çalışmak ve ölmek istemiyorlar. 6 Eylül'de Torunlar İnşaat'ta ölen 10 işçinin ardından şantiye önündeki eylemler sürerken, 8 Eylül günü de Halkalı Tema park Mesa Blokları şantiyesinde çalışan işçiler, şantiyedeki koşullara tepki göstermek için TEM otoyolunu trafiğe kapattı.

Şantiyedeki çalışma koşullarına, katindeki fahiş fiyatlara ve ye-

mekhane de yaşanan sorunlara tepki göstermek amacıyla yüzlerce işçi Kanuni Sultan Süleyman Hastanesi dönüşünün bulunduğu noktada TEM otoyolunu trafiğe kapattı.

Burada barikatlar kurup ateşler yakan işçiler, önce Torunlar İnşaat'ta ölen işçiler için saygı duruşunda bulundu. Polisin bölgeyi abluka almasına rağmen eylem uzun saatler sürdü.

Kısa süre içinde TEM'i kapatan işçi sayısı 3000'e ulaştı. Şantiyede çalışan toplam işçi sayısı 5000. Eylem artan katılımı kitle gide-rek büyüdü.

Şantiyede çalışan inşaat işçileri uzun bir süreden beri, kaldıkları koşullardan, verilen yemeklerden ve güvenliksiz çalıştırılmaktan dolayı şikayetçiydi. Mecidiyeköy Torunlar şantiyesinde gerçekleşen işçi ölümleriyle beraber bu sabah öfke tepe noktasına ulaştı. Öğle saatlerinde şantiyedeki gelişen eylem, bir anda büyüdü.

İdarecilerin dışarıya çıkacak cesaret bulamadıkları eylemde saatler 14.00'u geçerken, işçilerin şartları koşulsuz kabul edildi.

Şantiyedeki her grup işçi, yeni işçi temsilcilerini de seçmeye başladı. Yazılı hazırlanan talepler, temsilciler aracılığıyla patron temsilcilerine iletildi, akşam saat 19.30 civarında patron temsilcileriyle görüşme sona erdi. Sigortaların tam yatması, işçi sağlığı ve iş güvenliğinin eksiksiz sağlanması, yemekhanenin uygun şartlara getirilmesi, ödenmeyen ücretlerin derhal yatırılması konularında yetkililerden yazılı taahhüt alındı.

İstanbul'un şebeke suyunda da dışkı kalıntılarına rastlandığı iddialarına İSKİ'den net yanıt: "Bizde su yok ki!"

Zaytung

Torunoğlu İnşaat:

"Biz işçileri 32. kata merdiven ile çıkmaları konusunda uyarıtmıştık..."

Zaytung

Ayaklanmaya Yeni Saldırı: Çarşı'ya Müebbet

Sermaye sınıfının Haziran Ayaklanması ile hesaplaşması devam ediyor. Ayaklanma sırasında ve sonrasında insanları öldüren, yüzlerce kişiyi yaralayan, binlerce kişiyi zindanlara atan devlet, bu defa da Beşiktaş'ın taraftar grubu "Çarşı"yı hedef aldı. Çarşı Grubu liderlerinin de aralarında bulunduğu 35 kişi hakkında "hükümeti yıkmaya teşebbüs" ettikleri için ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası ile dava açıldı.

Ayaklanma sırasında kitleye itici bir güç olan Çarşı, Dolmabahçe ve Beşiktaş'ta yaşanan çatışmalarla ve Poma'sıyla simgesel isimlerden biri haline gelmişti. Devlet bunun intikamını, "silahlı örgüt kurarak Türkiye'de Arap Baharı imajı oluşturarak hükümeti

devirmeye çalışmak"la suçlayarak alıyor.

8 Eylül'de açıklanan iddianameye göre, Çarşı grubu liderlerinden Yakışkan ve Ergenç'in 'taraftar grubunu Taksim Gezi Parkı'na yönlendirdiği ve kitlenin eyleme katılmasını sağlamaya çalıştıkları' söyleniyor ve Beşiktaş'ta bulunan Başbakanlık Çalışma Ofisi'ni işgal etmeye çalışmakla suçlanıyorlar. İddianamede, "Özellikle ülkede otorite zaafı olduğu görünümü yaratmak için Beşiktaş semtinde bulunan Başbakanlık Çalışma Ofisi'ni işgal etmeye çalıştıkları, eşzamanlı olarak Ankara'da gerçekleştirilen gösterileri organize edenlerle irtibat kurarak Ankara'daki Başbakanlık Çalışma Ofisi'ni ele geçir-

meleri için teşvik ettikleri belirlenmiştir" deniliyor.

Sadece Çarşı değil, tüm taraftar grupları ayaklanma sırasında tek yumruk olarak sokaklarda ve meydanlarda yerini almış, ayaklanma duruluğunda ise her maçın 34. dakikasında "Her Yer Taksim Her Yer Direniş" sloganlarıyla ayaklanma ruhunu dimdik ayakta tutmuşlardı.

Ayaklanma sırasında halkın yanında olan, eylemlerde işçi ve emekçilerin yanında yer alan, yoksulların yardımına koşan Çarşı, bu saldırıda da yalnız kalmayacak. Ayaklanma sırasında halkın yanında saf tutan herkes, her kesim gibi, Çarşı da yanında işçi ve emekçileri bulacak.

Ethem'in Katiline Ödül Gibi Ceza!..

Gezi Ayaklanması sırasında Ankara'da 1 Haziran'da polis Ahmet Şahbaz'ın kurşunuyla öldürülen Ethem Sarısülük davasının 7. duruşması görüldü.

Ankara'da görülecek duruşma için sabahın erken saatlerinde Adliye önünde toplanılmaya başlandı. Gezi Ayaklanmasında ölümsüzleşen Mehmet Ayvalıtaş ve Berkin Elvan'ın aileleri de Sarısülük ailesinin yanındaydı.

"Adliye önünde sürekli olarak "Ethem Yoldaş Ölümsüzdür", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Devrimci Avukatlar Onurumuzdur", "Ethem'in Hesabı Sorulacak", "Katillerden Hesabı

Emekçiler Soracak" sloganları atılmaya başlandı. Sık sık Gezi Ayaklanması'nda ölümsüzleşenlerin de isimleri anılarak "Yaşıyor", "Ölümsüzdür" sloganları atıldı.

Alanda çok sayıda Ethem'in ve Gezi Ayaklanmasında ölümsüzleşenlerin birlikte olduğu resimlerin yer aldığı pankartlar, dövizler dikkat çekiyor. İnşaat İş Sendikası da gelerek adliye önündeki polis bariyerlerine "Şantiyede Patron, Sokakta Polis Öldürüyor" yazılı ozalit astı.

Sabahın erken saatlerinden itibaren başta gençler olmak üzere devrimci siyasetler, siyasi partilerden katılımlar mahkeme saatine doğru artarak devam etti. Adliye çevresi yine ablukaya alınırken mahkeme salonunda da çok sayıda polis ve asker yer aldı. Duruşma salonuna gidilirken yine sloganlarla gidildi.

Duruşmada Ethem Sarısülük'ün katili sanık polis Ahmet Şahbaz hazır bulundu. Avukatları duruşmanın kapatılmasını talep etti. Mahkeme heyeti yeterli güvenliğinin olduğu kanatıyla talebi reddetti.

Sarısülük ailesinin avukatı Kazım Bayraktar, sanığın olay günü korunaklı bir yerde arkadaşlarının arasından çıkıp silah çekip havaya ateş ediyormuş gibi yapıp Ethem'i kasten öldürdüğünü belirterek en ağır ceza ile cezalandırılması

talebinde bulundu.

Bu arada bir önceki duruşmada Şahbaz'ın tutuklanmasını isteyen savcının dosyadan alınmış olması da hukukun işleyişine dikkatleri bir kez daha yöneltti. Yeni atanan savcı suç isnadının "olası kastla adam öldürmek" olması gerektiğini belirtti. Sarısülük ailesinin avukatlarından Murat Yıldız ise savcının haksız tahrik hükümlerinin uygulanması görüşünün doğru olmadığını, olası kast ile tahrikin bağdaşmayacağını söyleyerek Şahbaz'ın "kasten adam öldürmek" suçundan ağırlaştırılmış müebbet hapse mahkum edilmesi talebinde bulundu.

Katil polis Ahmet Şahbaz'ın avukatları heyetin tarafız olmadığı iddiasıyla reddi hakim talebinde bulundu fakat heyet talebi reddetti. Bu kez sanık avukatları savunma için ek süre ve keşif talebinde bulundu, bu talep de heyet tarafından reddedildi. Sanık avukatları görülmüştü savunma yapmak istediklerini ve ekran kurulması talebinde bulundu bu talep de reddedildi.

Sanık avukatlarının beyanlarının ardından sanık polis Ahmet Şahbaz'ın savunmasına geçildi. Bugüne kadarki tüm duruşmalarda hiçbir şeyi hatırlamadığını tekrarlayan Şahbaz, bu kez Sarısülük ailesinin avukatlarının yalan söylediği iddiasında bulundu. Olay günü kalkanında sapanlarla atılan taşlar yüzünden büyük delikler oluştuğunu ve korktuğunu söyledi. Şahbaz, olayın ardından kimlik fotokopilerinin medyada paylaşıldığını, marjinal örgütler tarafından tehdit edildiğini ve korktu ve panik içinde olduğunu söyledi. Katil polis Sarısülük ailesinden özür dileyerek "nasıl yaptım bilemiyorum" dedi. Devlet tara-

Ethem İçin Kadıköy'de Yürüyüş...

Gezi Parkı eylemleri sırasında Ankara'da öldürülen Ethem Sarısülük davasında polis memuru Ahmet Şahbaz'a verilen 7 yıl 9 ay 10 günlük ceza, Kadıköy'de düzenlenen yürüyüşle protesto edildi.

Yoğurtçu Parkı Forumu imzalı "Adalet İstiyoruz Sokakta Kazanacağız" pankartı açılarak yapılan yürüyüş Kadıköy Altyol'de saat 20.00'de başladı. "Ethem Yoldaş Ölümsüzdür", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Bu

Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganları atılan eylemde sık sık Gezi Ayaklanması'nda ölümsüzleşenler de anıldı. Öfkeli sloganlarla Bahariye Caddesinden yaklaşık bir saatlik yürüyüşle sloganlar eşliğinde İskele Meydanı'na inildi.

Ethem Sarısülük ve Gezi Ayaklanması'nda yaşamını yitirenlerin unutulmayacağı ve katillerinden hesap sorulacağı bir kez daha haykırılarak sloganlarla eylem sonlandırıldı.

findan sürekli korunan Şahbaz son olarak yine adalete ve vicdanlara sığınarak beraatını isterken, kendi kendine de böyle bi savunma yapmakla iyi ettiğini söyledi.

Karar aşamasına gelindi. Mahkeme katil polis Ahmet Şahbaz'a "kasten adam öldürmek" suçundan müebbet hapis cezası verip ardından da "olası kastla adam öldürmek" olarak değerlendirip ceza 21 yıla indirdi. Sanığı

başından beri koruyan devlet katil Ahmet Şahbaz'ın kamu görevlisi olması nedeniyle cezayı 28 yıla çıkarırken "haksız tahrik indirimi"(!) uygulayarak ceza 9 yıl 4 aya indirdi. Son olarak mahkeme, sanığa bir de "iyi hal indirimi" uygulayarak ceza 7 yıl 9 ay 10 gün olarak belirleyerek ödüllendirmiş oldu. Ethem Sarısülük'ün katili ceza olarak sadece 4 yıl 10 gün hapis yatıp çıkacak.

"Yaşasın Halkların Mücadele Birliği Ve Dayanışması"

"Köprüyü Başımıza Yıkanların, Sistemini Başına Yıkacağız"

3 Eylül günü Avcılar'da bir üst geçidin çöküp resmi rakamlara göre bir kişinin ölüp dört kişinin yaralandığı "kaza"nın ardından RedHack, üst geçidi yapan inşaat firmasının internet sitesini çökertti.

Köprü'nün mimarı Özyurt İnşaatın internet sitesi http://www.ozyurtas.com.tr'ne "Köprüyü başımıza yıkanların, sistemini başına yıkacağız" mesajı koyan Kızıl Hackerlar, "Biz bitti demeden bir şey bitmez. Yıkılan köprü'nüz değil sisteminiz olacak ve bu defa altında kalan siz olacaksınız. Bizi bekleyin, umutlarımızın bittiği yerde, umudunuz olacağız, nakış nakış işlediğimiz kavgayı zaferle taçlandıracağız. Kahrolsun halkı hiçe sayan beton kafalı inşaat şirketleri ve onların arkasındaki AVM tüccarı iktidar! Yaşasın Halkların Mücadele Birliği Ve Dayanışması. Halk İçin RedHack, Faşizme İnat Yaşa-

sın RedHack! Nush İle Usulanmayı Etmeli Tekdir, Tekdir İle Usulanmanın Hakkı RedHack'tir." dediler.

RedHack 10 İşçinin Hesabını Soruyor

İşçi ve emekçi halkın yanında olmaktan vazgeçmeyen Kızıl Hackerlar, birkaç gün önce Torunlar İnşaat'ta yaşanan işçi katliamının ardından Torunlar Center'ın alışveriş merkezi olan Zafer Plaza'nın ve Bursa Korupark AVM'nin internet siteleri çökertildi.

"Dünyanızı başınıza yıkanların, saltanatlarını başlarına yıkacağız! Ensenizdeyiz, burjuva adaleti, polisi, savcısı sizi koruyabilir ama halkın adaletinden kaçamayacaksınız!"

Bir gün bu halk sokakları hacklediğinde, sizleri yaptığımız o lüks villalar, binalar koruyamayacak!

Bizi bekleyin, unutmayız af-

fetmeyiz uzlaşmayız!

İşçi kardeşlerimiz için, gerekirse biz de canımızı vereceğiz ama onların haklarını da savunacağız!

Yitirdiğimiz arkadaşları saygı, sevgi ve özlemle anıyoruz! Ve söz veriyoruz! Eşit, adil sömürsüz, sınıfsız ve sınırsız bir dünya kurana kadar bu mücadeleyi sürdüreceğiz.

İşçilerin birliği, halkların kardeşliği için şimdi örgütlenme vakti! Kahrolsun inşaat simsarları Kahrolsun taşeronlaşma, yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği." diyen RedHack, 7 Eylül günü yaptığı eylemle işçilerin yanında olduğunu yeniden gösterdi.

Alen Makaryan:

"Çarşı, kaybolan devlet otoritesini yeniden tesis etmek için yönetime el koymak zorunda kalmıştır..."

Zayıng

Hangi Deniz Olunmalı

Geçenlerde bir gençlik dergisi elime geçti, kapakta "Deniz Ol" sloganı yazıyordu. Çok güzel bir slogan gerçekten, ama son birkaç yıldır sol-sosyalist örgütlenmelerin bazıları "Deniz olunmalı", "Deniz ol" vb. sloganlar ile üniversite kayıtlarında Deniz pankartları açarak örgütlenme faaliyeti yürütüyor. Aslında her şey normal gözüküyor ama bu gençlik örgütlerinin aklına Denizi sahiplenmek ya da Deniz gibi olmak yeni mi geldi. Aslında yeni geldi. Çünkü bizler bu sloganları uzun zamandır kullanıyorduk ve gençliğin son dönem de gençlerin devrimcilere olan sempatisinin arttığı ve örgütlenme açısından çok istekli bir durumları var. Ve bu "devrimcilerimiz" sırf deniz adını kullanarak yeniden onlar üzerinden örgütlenmeye çalışıyorlar. Peki, Denizler ile politik olarak ne bağınız var. Koskoca bir hiç...

Deniz demek devrim demektir. Ama lafta değil iktidar hedefine dayanan uzlaşmaz sınıf karşıtlıklarına sonuna kadar götüren ve zor yolu ile iktidarın ele geçirilmesinden bahsetmektedir. Bunlar bir bilimsel sosyalistin en önemli ilkeleleridir. Peki gerçekten kim buna uygun hareket etti? Hiç biriniz... Haziran ayaklanması döneminde bu gençlik hareketleri Temmuz-Ağustos döneminde kamplara akın ettiler ve ne tuhafı ki; Cumartesi eylemleri ve birçok emekçi mahallesinde eylemler en üst seviyede sürerken. Gerçekten akademik sorunlarına boğulmuş bu örgütlenmeler ne zaman emekçi sınıfları ve mücadelesini göreceksiniz... Böyle Deniz olunmaz.

Deniz'i savunanların sayısının iyice arttığı şu dönemde, onları savunmanın "Bağımsız Türkiye" sloganından geçer diyenlere ne demeli peki? Yani yıllardır tek kelime demediniz bugün mü aklınıza geldi yoldaşımızı savunmak. Bu nasıl bir politik bilinçtir ki, bir putlaştırma ile bakılıp Denizlerin, Sinanların, Hüseyinlerin, o dönemde söylediklerini söylüyoruz diye Denizi biz savunuyoruz oldu. Bu durumda bu slogan doğ-

rumu oluyor. Hayır elbette ki. Bir şeyi savunmak demek onu ilerletmek demektir. Marksist-Leninist ilkeler doğrultusunda, Türkiye ve Kürdistan'ın özgül koşullarına en uygun savaşım yöntemini ve politik hattını devrimci bir nitelikte oluşturmak gerekmektedir.

Deniz demek devrim demek ise bilimsel olarak bu perspektife bağlı hareket etmek demektir. Öğrenci gençliğin akademik ve demokratik taleplerinin sonuna kadar mücadelesi verilmeli ama bu sorunlar politik anlamda bir niteliğe dönüştürülmelidir. Ve öğrenci gençliğin emekçi sınıflar içerisinde desteğe daha fazla gitmeli onların savaşımına omuz çıkmalıdır. Çünkü Deniz olmak bunu gerektirirdi. Denizler işçi sınıfının iktidarında gerçek kurtuluşun olacağını söylemiş ve bu doğrultuda hareket etmiştir.

Devrimci Öğrenci Birliği, Denizleri kurduğu ve onların yoldaşları olan bizlerin devam ettirdiği bir örgütlenmedir. Akademik ve demokratik talepleri için mücadele eden, öğrenci gençliğin devrim yolunda örgütlenmesi için çaba sarf eden, bunun emekçi sınıflar ile bağını kurmaya çalışan, Haziran Ayaklanmasının zafere ulaşması için halkın iktidarı için savaşan bir örgütlenmedir.

Bugün devrim biz isek biz DÖB'ülerin bu yönde çalışmalarını arttırması gerekmektedir. Her yer de gerçek devrimci politikayı öğrenci gençliğe ulaştırmalı devrimci marksizm ile tanıştırmalıyız. Deniz olma yolunda adımlarımızı daha güçlü ve daha net atmalıyız.

Ahmet Atakan Dövüştüğü Topraklarda Anıldı

Geçtiğimiz yıl Antakya Armutlu'da OD-TÜ'ye destek eylemleri sırasında devlet tarafından katledilen Ahmet Atakan, ailesi tarafından düzenlenen bir dizi etkinlikle anıldı.

9 Eylül akşamı saat 19.00'da Ahmet Atakan Halk Kütüphanesi önünde bir araya gelen kitle, "Güneyin Üç Fidanına Sözümüz Devrim Olacak" pankartının açılmasıyla yürüyüşe geçti. Anmaya destek veren Mücadele Birliği Platformu da, Uğur Mumcu Bulvarı'nda bir araya gelerek Ahmet Atakan Halk Kütüphanesine doğru sloganlarla yürüyüşe geçti. Trafikğin kapatıldığı yürüyüşte sık sık "Ahmet Atakan Ölümsüzdür", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Ahmet'in Hesabı Sorulacak", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" sloganları atıldı, Ahmet Atakan için yazılan marşlar söylendi.

Abdullah Cömert sokağına varıldığında tüm devrim şehitleri adına saygı duruşu yapıldı. Abdullah Cömert de sloganlar ve alkışlarla anıldı ve ardından yakılan meşaleler eşliğinde yürüyüş Ahmet Atakan sokağına doğru devam etti. Gece boyunca süren anma etkinliğine ölümsüzleşenlerin aileleri de katıldı. Alkış ve sloganlar eşliğinde alana gelen aileler söz alarak düşüncelerini ifade ettiler. Ardından düşüncelerini aktarmak isteyen herkese söz verildi, şiirler okundu, marşlar söylendi.

Ahmet Atakan'ın katledildiği saatte; saatler 01.04'ü gösterdiğinde gökyüzüne dilek fenerleri bırakıldı. Bütün bu etkinlikler sürerken caddenin ortasına gerilen beyaz perde üzerinde projeksiyonla Ahmet Atakan'ın fotoğrafları sergilendi.

10 Eylül günü ise Ahmet Atakan'ın mezarı başında saat 16.30'da anma etkinliği gerçekleştirildi. Armutlu Gençliği adına yapılan konuşmadan sonra mezar başı anmasına katılan bütün siyasi gruplar adına temsilciler de konuşmalar yaptı. En son Gezi şehit aileleri konuşmalarını yaptıktan sonra saat 19.30'da başlayacak olan etkinliğe çağrı yapıldı.

Defne Belediyesi Sumerler Amfi Tiyatro'da yapılan etkinlik ailelerin gelmesiyle başladı. Sunucuların Arapça ve Türkçe selamlamaları ve devrim savaşçıları adına yapılan saygı duruşunun ardından Ayışığı Şiir Atölyesi Emekçileri şiir dinletisi sundu. Hemen ardından Mesreh El Emel Tiyatro Grubu Arapça şarkı ve tiyatrolarını sergiledi.

Etkinliğe katılan ailelerden Berkin Elvan'ın ailesi Gülsüm ve Sami Elvan, Ethem Sarısülük'ün annesi Sayfı Sarısülük, Mehmet Ayvaltaş'ın babası Ali Ayvaltaş, Ali İsmail Korkmaz'ın ailesi Emel ve Şahap Korkmaz, Abdullah Cömert'in annesi Hatice Cömert, Medeni Yıldırım'ın abisi ve Ahmet Atakan'ın ailesi Emsal ve Ali Atakan plat-

forma gelerek katılımcıları selamladı ve herkese manevi desteklerinden dolayı teşekkürlerini sundu. Katillerden hesap soracaklarını ve yılmadan mücadele edeceklerini dile getiren aileleri kitle "Ağlama Anne Evlatların Yanında", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür" sloganlarıyla selamladı.

Söz alan Medeni Yıldırım'ın abisi "Hepiniz benim hewallerimsiniz" deyince "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Şehid Namının", "Biji Biratiya Gelan" sloganları atıldı. Aileler konuşmalarını bitirdikten sonra CHP Kadın Kolları Başkanı konuşma için platforma davet edilince protesto sloganları atılmaya başlandı; CHP Kadın Kolları Başkanı konuşturulmadan platformdan ayrılmak

zorunda kaldı.

İlerleyen saatlerde Ahmet Atakan'ın büyük portresinin çizimini yapan yerel ressam Ali Taş, portreyi Ahmet Atakan'ın kardeşleri Süleyman ve Zafer Atakan'a takdim etti. Etkinliğin devamında şarkılarını, marşlarını, şiirlerini ve konuşmalarını ölümsüzleşenlere adanmış Ferhat Tunç, Deniz Gezmiş'in abisi Bora Gezmiş, Şebnem Sönmez, Hilmi Yarayıcı, Cevdet Bağca ve Pınar Aydınlar ard arda sahne aldı.

Anma etkinliğinde bir araya gelen kitle Ahmet Atakan ve diğer bütün devrim savaşçılarının hesabının sorulacağını sözünü verdi. Etkinlik devrim marşları ve sloganlarla sona erdi.

Ahmet Atakan Anıldı

Ahmet Atakan'ın ölümsüzleşmesinin 1. yılında Devrimci Öğrenci Birliği, Ahmet Atakan'ın savaştığı Armutlu sokaklarında pankart astı. Katil devletten hesap soracağız...

**AHMET ATAKAN
ONURUMUZDUR!
DEVİRİM SAVAŞÇILARI
ÖLÜMSÜZDÜR!
FAŞİZMİ DÖKTÜĞÜ
KANDA BOĞACAĞIZ!**

Antakya Devrimci Öğrenci Birliği

Umut Günes

Yapı İşçilerine

Geçtiğimiz haftalarda inşaat işçileri resmen ayaklandı. Birçok yerde çalışma koşulları 19. yüzyıl şartlarında olan bu sektör, taşeron çalışmanın da en yoğun olduğu alanlardan. İş cinayetlerinin de... İnşaat sektörünün kapitalizmin içinde ne kadar önemli bir yer işgal ettiğini herkes biliyor. Kendisi ile birlikte yaklaşık 300 farklı iş kolunu harekete geçiriyor.

Hemen her yerde yükselen yapılar büyük ihtiyaçları altında ne saklıyor dersiniz? İşçilerin kanı ve gözyaşını, geride bıraktıklarının ağıtlarını... Bu kadar yüksek olmasalar, bu acılar çok daha fazla görünür olurdu!

Bir süredir inşaat işçileri ya paralarını alamadığı için, ya yemeklerin kötü olmasından ya da iş cinayetlerinden ötürü sokaklarda. Eylemlerin ortaya çıkışı öyle bir zamanlamada oldu ki, işçi sınıfını unutanlar yeniden hatırladı. Zira dağınık halde ve sürekli bir yerde çalışmayan yapı işçileri, çoğunlukla örgütsüz ve güvencesiz durumda iken, bu eylemler yapı işçilerinin örgütlenmesinin ve bir araya gelmesinin de önemli bir tetikleyicisi oldu. Üstelik bu alanda çalışan genç işçilerin de çok yoğun olduğunu biliyoruz. Çoğunluğu Kürt olan ve köylerinden şehirlere çalışmaya gelen bu göçmen işçiler, içinde çok büyük bir devrimci potansiyel taşıyor.

Yapı işçileri kan ter içinde yükselttikleri tekellere ait yapıları, yapımından çok daha hızlı biçimde çökertebilecek güce sahipler. Bu gücü harekete geçirmek için bir an bile zaman kaybetmemeliyiz. Zira emek ve sermaye arasındaki çelişki büyüdükçe, yoksulluk ve sefalet arttıkça, en ucuz şey bir işçinin canı olurken sınıf mücadelesinin gelişme dinamikleri de büyümüş ve güçlenmiş oluyor. 32. kattan düşen işçilerin cesetleri her yapı işçisinin yaşadığı korku ve endişenin somut halidir. Kapitalizmin işçilere en çok vaat ettiği ve vaat ettikleri içinde en çok gerçekleştirdiği şeydir. İşçiler bunu biliyor. Birçok sebepten henüz bütünü harekete geçmemiş olabilir, geçmeyebilir de... Bütünün harekete geçmesini beklemek sömürüye ve baskıya göz yummak demektir. Bu kendisine devrimciyim diyen bir işçinin yapmayacağı tek şeydir.

Buradan bizlerin çıkarması gereken işçi eylemliklerinin ve emek sermaye arasındaki çelişkinin kendisini her geçen gün daha fazla dayattığıdır. Kuşkusuz bir sonraki ayaklanmada işçiler çok daha yoğun ve kararlı biçimde sokakta olacaklardır. Yapı işçileri de hem bileşimi itibarı ile hem de ağır çalışma koşullarından ve bu alandaki taşeron çalışmanın işçilerde yarattığı öfkeden dolayı başı çekecek olanlardandır.

Bizler için yapılacak şey açık; her ne kadar örgütlenmesi zor bir alan da olsa, yükselen her beton yapının yanında kapitalizmi yıkacak işçi komite ve konseylerinden oluşan yapılarımızı oluşturmalıyız. Genç işçiler burada da başı çekeceklerdir. Kapitalizmin kendiliğinden yıkılmayacağını ve yaşattığı acıların da kendiliğinden sona ermeyeceğini bilmek gerekiyor. Yapı işçileri örgütlenmeli. Onları örgütlemeliyiz. Taşerona karşı değil sadece, iş cinayetlerine karşı da değil, ya da paralarını alamadıkları için de değil; emeğin iktidarını inşa etmek ve iktidarı almak için örgütlemeliyiz...

KANTER İÇİNDE

Yapıcılar türkü söylüyor
Yapı türkü söyler gibi yapılmıyor ama.
Bu iş biraz zor.
Yapıcıların yüreği
bayram yeri gibi cıvı cıvı
ama yapı yeri bayram yeri değil.
yapı yeri toz toprak.
Çamur, kar.
Yapı yerinde ayağın burkular
ellerin kanar.
Yapı yerinde ne çay her zaman şekerli
her zaman sıcak,
ne ekme her zaman pamuk gibi yumuşak
ne herkes kahraman
ne dostlar vefalı her zaman.
Türkü söyler gibi yapılmıyor yapı
bu iş biraz zor,
zor ama
yapı yükseliyor, yükseliyor.
Saksılar konuldu pencerele
alt katlarında.
İlk balkonlara güneş taşıyor kuşlar
kanatlarında.
Bir yürek çarpıntısı var her putrelinde
her tuğlasında
her kerpincinde.
Yükseliyor, yükseliyor yapı
kan ter içinde.

NÂZİM HİKMET

Torunlar Center'da İş Cinayeti

Kapitalizmin iş cinayetleri devam ediyor. Üst sıralarda ne yazık ki yine "dünyayı biz inşaa ediyoruz, ama altında yine biz kalıyoruz" diyen inşaat işçileri var. 6 Eylül günü saat 20.00 civarında İstanbul Mecidiyeköy'de bulunan Torunlar Center inşaatında asansörün düşmesi sonucu 10 işçi hayatını kaybetti.

Ali Sami Yen Stadı'na inşaa edilen 36 katlı bina Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın imam hatipten bir arkadaşına ait.

İş cinayetini duyan İnşaat-İş Sendikası da toplantılarını keserek kaza yerine gitti. Kurtarma alanı ise çevik kuvvet polisleri tarafından kapatıldı.

Ölen işçilerden birisinin Dersimli bir üniversite öğrencisi olduğu öğreniliyor, harcı ödemek için yeni işe girmiş. Şantiyede çalışan vinç operatörü de iki oğlunu kaybetti, iki kardeşin cenazesi çıkarıldı asansörden. İşçi yakınları içerideki işçilerin durumu ile ilgili bilgilendirilmiyor, dışarıda büyük öfke var. Torunlar Center'da 2 ay önce de 19 yaşında bir başka işçi hayatını kaybetmiş

Saatler ilerledikçe inşaatın etrafı kalabalıklaşmaya başladı. Sosyal medya üzerinden de yapılan çağrılarla İstanbul halkı kaza alanına geldi. Gecenin karanlığı sloganlarla yarıldı. İnşaat İşçileri Sendikası burada bir açıklama yaptı, alınmayan iş güvenliğine ve işçi hayatının ucuzluğuna dikkat çekti. Saatler 01.00'e gelirken, işçiler "Ucuz Ölmek İstemiyoruz" diye sloganlar atmaya başladı. Saatler 02.00'ye yaklaşırken bir ambulans daha çıkınca işçiler öfke ile inşaat alanına ilerleyerek çevik kuvvet barikatına yüklendiler, çevik kuvvet polisi de işçilere biber gazı ile saldırdı. Kısa süre sonra ortalık sakinleşti. Alandan ayrılan ambulans sayısı ise 14 oldu.

Protestolar Devam Ediyor

Ertesi gün saat 14.00'te İnşaat İşçileri Sendikası bir basın açıklaması düzenledi. Şantiye önündeki basın açıklamasının ardından KESK, DİSK, TTB, TMMOB ve HDP ile birlikte Cevahir AVM önünden şantiyeye yürüyüş yapıldı.

İnşaat-İş Sendikası "Dünyayı Biz İnşaa Ediyoruz Altında Yine Biz Kalıyoruz Artık Yeter" yazılı pankart açarken KESK, DİSK, TTB, TMMOB ve HDP ise "İş Kazası Değil Cinayet" yazılı pankartları açtılar. "İnşaat İşçisi Yalnız Değildir", "Katil Devlet/Şirket Hesap Verecek", "Biji Berxwedana Karkeran", "Katillerden Hesabı İşçiler Soracak" "Kaza-Kader Değil Bu Bir Cinayet" sloganları atıldı.

Yürüyüşün sonunda Torunlar İnşaat şantiyesi önünde basın açıklaması yapıldı. Açıklamanın hemen ardından polis kitleye tazyikli su ve biber gazı ile saldırdı. Saldırı, inşaat işçileri tarafından sloganlarla protesto edildi.

Torunlar GYO'da İşçiler Rehin Kaldı

İnşaat-İş Sendikası üyeleri işçilere destek amacıyla 8 Eylül günü öğleye doğru şantiye önüne geldiler. İşçiler İnşaat-İş Sendikası Başkanı Mustafa Adnan Akyol'a akşam sendikayla görüşmelerinin ardından taşeron patronlarının şantiyeye gelerek tüm işçileri topladıklarını ve kimilerinin yevmiyelerini vererek kimilerininkini de vermeden arabalara bindirip gönderdiklerini, şantiyede 40-50 civarında işçinin kaldığını ve taşeron patronların baskı altında tutarak dışarı çıkmalarına izin vermediklerini, ikna edebildikleri işçilere de 15-20 gün boyunca şantiyede çalışma olmayacağını ve çalışma başlayınca çağrılacaklarını belirterek memleketlerine gönderdiklerini söylediler. Bu durum basına "işçilere ücretsiz izin verildi, işçiler de memleketlerine döndü" şeklinde yansıtılmıştı.

Sendika üyeleri sloganlarla ve ajitasyon konuşmalarıyla Torunlar GYO işçilerinin durumunu kamuoyuna duyurdu. Basına ve emek örgütlerine çağrıda bulunarak Torunlar GYO işçilerine destek vermelerini istedi.

İnşaat-İş Sendikası Başkanı Mustafa Adnan Akyol yaptığı açıklamada işçilerin rehin tutulduğunu ve dışarı çıkmalarına izin verilinceye kadar bekleyeceklerini, işçilerin istemesi halinde barikatı da yıkarak içeriye gireceklerini söyledi. Sendikanın ve içerideki işçilerin ısrarları üzerine, işçiler dışarı çıkmayı başardılar.

İşçiler başlarında kırmızı boya akıtılmış kaskları ve "Torunlar GYO Mağdur İşçileriyiz", "Animak Dur İnecek Var" sloganlarının yazılı olduğu beyaz zemin üzerine kırmızı yazıyla yazılmış pankartlarıyla dışarı çıktılar. Kaskların üzerindeki akar görünümdeki kırmızı boyaların ölen arkadaşlarının kanlarını temsil ettiğini, şantiyelerden işçi kanı akmakta olduğunu söylediler.

İşçilerin çıkmasıyla birlikte "İnşaat İşçisi Köle Değildir", "Taşeron Çalışma Ölüm Demektir", "Taşerona Köle Olmuyacağız", "Kaza-Kader Değil Bu Bir Cinayet" sloganları atıldı.

İşçiler Torunlar GYO şantiyesinde yaşanan asansör düşmesinin nedenlerini, o gün ve sonrasında yaşadıklarını, şantiyedeki çalışma koşullarının korkunçluğunu anlattılar.

İşçilerden Maruf Ferhat, ilk önce büyük bir gürültü ve patlamaya benzer bir ses duyduklarını, deprem olduğunu zannettiklerini söyledi. Sarsıntının durmasının hemen ardından asansörün düştüğünü anladıklarını ve asansör boşluğuna baktıklarında arkadaşlarının ezilmiş, kimi yerleri parçalanmış cansız bedenleriyle karşılaştıklarını söyledi. 10 işçinin ölümünün ardından üzerlerinde baskı kurulduğunu birçok arkadaşlarının eyleme katılmadığını zaten akşam bir çok arkadaşlarının da arabalara bindirilerek gönderildiğini belirtti.

Antakya'da Ölen İşçiler Anıldı

Mecidiyeköy'de rezidans inşaatında çalışan işçilerin asansörün çökmesiyle ölen 10 işçi için, Antakya Emek ve Demokrasi güçleri, 8 Eylül günü toplanarak basın açıklaması yaptı.

Basın açıklamasından önce ölen işçilerin anısına saygı duruşuna davet edildi. Basın açıklamasında "İş cinayetlerinde sadece Ağustos ayında 158 işçi hayatını yitirdi. Yılın ilk 8 ayında ise 1270 işçi ve emekçi iş cinayetlerinde katledildi. Rakamlardan da anlaşılacağı üzere işçi sağlığı ve güvenliği ve güvenliği alanında sistematik bir ihlal söz olduğudur" denildi.

Basın açıklaması sırasında sık sık "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganları atıldı. Daha sonra yapılan 15 dakikalık oturma eyleminden sonra eylem son buldu.

Şantiyede kalan ve basın açıklamasına katılmak isteyenlere ise "Kim dışarı çıkarsa bilsin ki, artık işten çıkmıştır" denildiğini, bunun üzerine işsiz kalmayı göze alarak dışarı çıktığını ve başka ölümlerin olmaması için basın açıklamasını yaptıklarını söyleyen Ferhat, "Bir dairenin parası kadar bir parayla asansör yaptırılmış olsaydı, arkadaşlarımız ölmeyecekti" dedi.

İşçilerden Fesih Akçakaya ise işçilere yapılan tehditlere değinerek, eyleme katılan işçilerin işten çıkarılacağını söylediğini aktardı ve "Biz paranın peşinde değiliz, arkadaşlarımız ölmüş, haklarımızı aramak için, sahip çıkmak için buradayız" dedi. Şantiyedeki bazı taşeron patronlarının "Bunlar bizim işçilerimiz değil" dediğinin söylenmesi üzerine işçiler şirkete ait giriş kartlarını basına gösterdiler.

İşçilerin konuşmalarının ardından DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu da taşeron çalışma tamamen ortadan kaldırılmaya kadar mücadelenin sürdürülmesi gerektiğini vurguladı.

İşçiler basına Torunlar GYO'daki çalışma şartlarını anlatırlarken HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş geldi. İş cinayetlerinin durdurmanın tek yolunun işçilerin örgütlenmesi olduğunu belirten Demirtaş, işçinin Kürdü, Türkü, Lazı, Çerkezi, Alevisi, Sünnisi olmadığını, bir araya gelip örgütlenerek dik durmaları gerektiğini belirtti. Devletin çevik kuvvet ve araç yığınağına işaret ederek, patronların güvenliğinin alındığını, ama işçi için bir tek polisin gelmeyeceğini, kimsenin gaz sıkıp coplamayacağını söyleyen Demirtaş, patronların egemen olduğu dünyanın yıkılacağını ve işçilerin insanca yaşamın olduğu yeni bir dünyayı kurabileceklerini belirtti.

İşçiler bir süre daha desteğe gelenlerle sohbet edip İnşaat-İş üyeleriyle görüştüktan sonra içeriye şantiyeye girdiler. İşçiler şantiyede bir olumsuzluk olması halinde tekrar İnşaat-İş Sendikasıyla irtibat kuracaklar. İşçiler eyleme katıldıkları için işten atılmış olduklarından, yevmiyelerinin ödenmesini bekliyor.

Torunlar GYO şantiyesinde şu an tüm faaliyetler durduruldu.

İzmir'de Torunlar GYO İş Cinayeti Protesto Edildi

İzmir'de emek güçleri, Torunlar İnşaat'ta yaşanan katliamı protesto ettiler. 8 Eylül günü saat 18.00'de Eski Sümerbank önünde DİSK, KESK, TMMOB'un organize ettiği basın açıklamasına birçok kurum katıldı.

Yapılan basın açıklamasını KESK Dönem Yürütmesi adına Bülent Çuhadar okudu. Basın açıklaması ve sloganlarda hedef taşeron sistemiydi. Ardından DİSK Bölge Temsilcisi de bir konuşma yaparak, taşeron sistemine değindi ve 1 Ekim günü işlerini kaybedecek olan İzenerji işçilerinden bahsetti, "tüm emek dostlarımızı yanımızda görmek istiyoruz" dedi. Ardından TMMOB adına da kısa bir açıklama yapılarak, sloganlarla eylem bitirildi.

Eyleme Mücadele Birliği Platformu da katılarak destek verdi.

Mücadele Birliği / İzmir

Enerji Zirvesine Denizden Kuşatma!

İstanbul'da Cengiz-Kolin-Limak ortaklığında BEDAŞ'ta iş güvenliği talebiyle gerçekleştirdikleri eylem sonrası işten atılan Enerji Sen üyesi 26 işçi, eylemlerini deniz yoluyla Enerji tekellerinin zirvesine taşıdı.

4 Eylül günü enerji tekellerinin temsilcileri ile Enerji Bakanlığı yetkililerinin katılımıyla Tarabya Grand Hotel'de 3. Uluslararası Petrol ve Doğalgaz Arenası toplantısı gerçekleşti. DİSK Enerji Sen Genel Başkanı Ali Duman ve MYK üyesi Süleyman Keskin'in de aralarında bulunduğu işçiler, denizden kanolarla otel önüne çıkarak, burada bir eylem gerçekleştirdi.

"Patronların konuştuğu bu toplantıya ölümüne çalışmak istemediği için işten atılan enerji işçilerinin direnişi ve talepleri de taşınmalı" diyen işçiler, BEDAŞ'ta atılan 26 işçinin işe geri alınması, işçi sağlığı ve güvenliği kurallarına uygun çalışma koşullarının sağlanması taleplerini toplantıya iletmek istedi. Bu taleple otel önünde toplantı boyunca bir eylem gerçekleştiren Enerji Sen üyeleri, 3 saat süren eylemin ardından toplantının sona ermesi ve Enerji Bakanı Yardımcısı'nın oteli kaçarçasına terk etmesi üzerine bir basın açıklaması gerçekleştirerek eylemlerini bitirdi.

Enerji Sen Genel Başkanı Ali Duman enerjide özelleştirmeler sonrası yaşanan hak kayıplarını anlatıp, BEDAŞ'ta iş güvenliği talebiyle gerçekleştirdikleri eylemin ardından yaşanan işten atma

saldırılarını hatırlatarak, "biz insanca yaşamak ve çalışmak için mücadeleye devam edeceğiz" dedi; atılan işçilerin geri alması taleplerini yineledi.

21 Temmuz'da iş güvenliği önlemlerinin alın-

ması ve malzemelerinin eksiksiz verilmesi talebiyle eylem yapan Avcılar BEDAŞ İşletmesi işçileri bu eylemin ardından işten atılmış ve işletme önünde direnişe geçmişti.

Avrupa Göklerinde Grev

Alman Hava Yolu Şirketi Lufthansa'nın pilotları, 10 Eylül günü grevdeydi. Grev sonucunda Münih kentinden Almanya'nın diğer kentlerine ve Avrupa ülkelerine birçok uçuş iptal edildi.

Lufthansa grevden dolayı 110 uçuşun iptal edildiğini açıklamıştı. Ancak ek iptaller de yapılmak zorunda kaldı. Alman Pilotlar Sendikası'nın grevi sabah saat 10.00'dan 18.00'a kadar sürdü.

Pilotların emeklilik ve ön emeklilik şartları hakkında sendika ve şirket arasında yapılan görüşmelerin Ağustos ayı sonunda sonuçsuz bir şekilde sona ermesi ardından bir dizi grev kararı alınmıştı. 5 Eylül günü yapılan grevde ise Avrupa ve Almanya içi seferler iptal edilirken, Nisan ayında yapılan grevde ise, binlerce uçuş iptal edilmiş, şirket 60 milyon Euro zarar etmişti.

Fransız ulusal havayolu şirketi Air France pilotları da 15 Eylül Pazartesi gününden itibaren bir hafta sürecek greve gitmeye hazırlanıyor. Air France'ın seferlerinin yaklaşık yarısının iptal edilmesi ve şirketin günde 15 milyon euro zarara uğraması bekleniyor.

Air France pilotları, şirket bünyesindeki düşük fiyatlı Transavia'nın uçuşlarına ağırlık verilme ve sahip oldukları hakları kaybedip Transavia şirketinin koşulları ile çalışmaya zorlanma korkusu taşıyor.

Ulaşım Zammı Protesto Edildi

Adana Büyükşehir Belediyesi kararı ile ulaşım ücretlerine 9 Eylül sabahı itibarıyla %30-35 arasında zam yapıldı.

Eğitim-Sen, Adana Büyükşehir Belediyesi önünde 10 Eylül'de yaptıkları basın açıklaması ile bu zammı protesto etti. Yapılan açıklamada, "(...) asgari ücret 846,00 TL iken 01.07.2014 tarihinden itibaren asgari ücret 891,00 TL olmuştur. Yüzdeler artış oranı 5,3 iken toplu taşıma araçlarında ki yüzde 35,7 artışı anlamak mümkün

değildir. Aynı zamanda öğrenciler açısından da, 70 bin üniversite öğrencisi olan bir kentte toplu taşımadaki %35,7'lik zam oranı birçok üniversite öğrencisinin eğitim hakkını gasp etmekte başka bir şey değildir." denildi.

Sloganların atıldığı açıklamaların ardından 5 dakikalık oturma eylemi ile birlikte ısıklarla, zılgıtlarla ve alkışlarla belediye önünde eylem bitirildi

Mücadele Birliği/Adana

Ankara'da Belediye İşçileri Taşeron İstemiyor

Ankara Yenimahalle Belediyesi de işçi kıyımına başladı. Belediyenin taşeron şirketlerinden bir tanesi battığından dolayı, "park bahçeler, alt yapı" gibi belediye birimleri çalışanları, kendilerine haber dahi verilmeden 3 Eylül günü belediye bünyesinde taşeronluk yapan başka bir şirkete aktarıldıklarının haberi alındı.

İşçiler, yeni taşeron şirkette ücretlerinin düşeceği, tazminat haklarının ve yıllık izinlerinin yanacağından dolayı, yeni taşeron şirket yetkililerinin işçilerin önüne sunduğu "tüm özlük haklarımdan vazgeçiyorum" ibaresi bulunan sözleşmeye imza atmayacaklarını söylediler.

DİSK üyesi belediye işçileri, "sendikamız her ay 1 günlük yevmiye kesmesini biliyor da neden işçiler zorda kalınca yanımızda olmuyorlar" diyerek DİSK'e sitemde bulundular.

Yeni taşeron şirket işçilere hak ihlalinde bulunursa, işçiler de süresiz greve çıkacaklarını belirttiler.

**SUSMA HAYKIR TAŞERONA HAYIR!
DİRENEN İŞÇİLER KAZANACAK!
YAŞASIN İŞÇİLERİN MÜCADELE BİRLİĞİ!**

Mücadele Birliği/Ankara

Eğitim Emekçileri İsyanda!

Eğitim-Sen İstanbul Şubeleri iktidarın kar amaçlı eğitim politikaları nedeniyle eğitim sistemini bir kaosa dönüştürmesini ve eğitim öğretimi imkansız hale getiren uygulamalarını protesto etti. 11 Eylül günü saat 15.00'de Sultanahmet Meydanı'nda toplanan eğitim emekçileri "Eğitimde Kadrolaşmaya Rotasyona Gericiliğe ve Piyasalaşmaya Hayır Teslim Olmayacağız" pankartı açarak MEB İstanbul İl Müdürlüğü'ne yürüyüş düzenledi. Yürüyüş boyunca sloganlar atıldı.

Cağaloğlu'ndaki MEB İstanbul İl Müdürlüğü önüne gelindiğinde eğitim emekçileri adına basın açıklamasını Eğitim-Sen İstanbul 4 Nolu Şubes Başkanı İzzet İldeş okudu. 15 Eylül Pazartesi günü 134 bin öğrencinin, TEOG'un yaratmış olduğu kaos nedeniyle hangi okula gideceğinin belirsiz olduğunu belirten İldeş, 134 bin öğrenciden 94 bininin meslek, 40 bininin ise imam hatip liselerine otomatik olarak yerleştirilmesinin MEB'in dayatmacı politikalarının son örneği olduğunu, TEOG sonuçları nedeniyle bir çok öğrencinin hiç istemediği bir okula yerleştirildiğini, öğrencilerin ve velilerin mağdur edildiğini, nakil

başvurularının birçoğunun gerçekleştirilmediğine dikkat çekti.

İktidarın siyasi kadrolaşma hırsı nedeniyle okulların çoğunda müdür ve müdür yardımcılarının görevden alındığını hatırlatan İldeş, birçok okulun bu kadrolarının boş olması nedeniyle Pazartesi gününden itibaren okullarda yaşanacak idari kaosa dikkat çekti.

Eğitim emekçilerinin dikkate alınmasını istedikleri bir başka konu ise, Ortadoğu'daki

savaş nedeniyle ülkemize göç etmek zorunda bırakılan onbinlerce okul çağındaki çocuğun eğitim öğretimi durumunun belirsizliği oldu.

Eğitim emekçileri taleplerinin dikkate alınması için 24 Eylül günü bir günlük iş bırakma eylemi yapacaklarını duyurarak, "Yaşasın Genel Grev Genel Direniş", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz" sloganlarıyla eylemi sonlandırdılar.

Kaynaklar'ı Koruyacağız!

İzmir Tahtalı Barajı Uzak Mesafeli Koruma Havzası içerisinde yer alan ve İzmirli tarafından cennet köyesi olarak bilinen Kaynaklar'a Kil ve Taş Ocağı açılmak isteniyor.

Buna tepki gösteren köylüler 8 Eylül günü Buca Belediyesi önünde bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasını Buca Kent Konseyi Başkanı Av. Mürüvet S. Balcılar okudu. "Halk sağlığını, tarım alanlarını, su kaynaklarını, hiçe sayarak binlerce ağacı keserek ormanları ve içinde yaşayan türleri tehdit ediyorsunuz. Onarılması mümkün olmayan sonuçlar yaşanmadan derhal bu girişimden vazgeçin. 11 Eylül'de yapmak istediğiniz ÇED bilgilendirme toplantısını yapamayacağınızı tekrar size hatırlatıyoruz. Yeşil Kaynaklar'ın yok olmasına izin vermeyeceğimizi kamuoyuna bildiriyoruz" dedi.

10 Eylül günü inşaat alanına çadır kuracak olan köylüler, 11 Eylül günü de toplantının yapılacağı yerde olacaklar.

Mücadele Birliği İzmir

Kaza Değil Katliam

Manisa'dan iş cinayetleri haberi bitmek bilmiyor. 2 Eylül günü yine bir maden işçisi hayatını kaybetti.

Kınık Madencilik Dayanışma ve Mücadele Demeği Üyesi İmbat İşçilerinden aldığımız habere göre İmbat Maden de çalışan Metin Keskin, yeraltında çalışırken kömürle direk arasına sıkışarak yaşamını yitirdi.

İmbat Maden işçilerinin haberine göre iş cinayetinde yaşa-

mını yitiren Metin Keskin için Soma Devlet Hastanesi önünde basın açıklaması yapıldı. DİSK'in önünde toplanan işçiler Yürüyüş kararı aldılar. İşçiler akşam saat-

lerinde Atatürk heykelinde toplanıp Cumhuriyet Meydanına doğru yürüyüşe geçip saat 19.00'da Meydan'da oturma eylemi yaptılar.

Ücret Ayrımcılığına Hayır!

Hakimler ve savcılarının ekonomik ve özlük hakları ile ilgili düzenlemelerin yapılması ve meclise sevk edilen tasarı ile hakim ve savcı maaşlarına 1.155 TL zam yapılırken, diğer yargı personelinin yok sayılması, Büro Emekçileri Sendikası İstanbul 3 Nolu Şube üyesi yargı çalışanları tarafından Kartal'daki Anadolu Adliye Sarayı C Girişi önünde yapılan eylemle protesto edildi.

11 Eylül günü saat 12.30'da "Adalet İçinde Adaletsizlik", "Hepimiz Yargı Çalışanıyız Ücrette Adalet İstiyoruz" pankartları açan BES İstanbul 3 Nolu Şube üyesi yargı çalışanları "Ücrette Adalet İstiyoruz", "Direne Direne Kazanacağız", "Ücrette Ayrımcılığa Son", "Güvenli Gelecek Güvenceli İş" sloganları attı.

Basın açıklamasını yargı çalışanları adına Kader Kalkan okudu. Tüm kamu hizmetlerinde olduğu gibi yargı hizmetlerinin de bir bütün olduğunu belirten Kalkan, son yıllarda farklı ücret uygulamalarıyla iş barışının bozulduğunu yeni düzenlemeyle de hakimler ve savcılar ile diğer yargı emekçilerinin maaşları arasın-

daki uçurumun arttığını söyleyerek "Yok sayılan ötekileştirilen yargı emekçilerinin ağır çalışma koşulları içinde her gün artan hak kayıplarıyla yaşadığı çelişkiler daha da derinleşecektir" dedi.

Yargı emekçileri özlük haklarında iyileştirmelerin yapılması ve ücret adaletinin sağlanması için yazdıkları dilekçeleri Adalet Bakanlığı'na göndermek üzere bir araya getirirken halaylar çekerek eylemi sonlandırdı.

İŞİD'E BİLDİK YENİ SENARYOLAR

Ali Varol Günal

İŞİD trafiği hızlandı; insan, bu "batının en hızlı silah çeken kovboyları"nın bugüne kadar neyi beklediklerini sormadan edemiyor. Ama işin içinde bir çapanoğlu olduğu her şekilde sırtıyor. Bu mizansenin daha ne kadar süreceğini tahmin etmek güç; ama şunu şimdiden kesin bir şekilde belirleyebiliriz. Başını ABD'nin çektiği emperyalist haydutlar, Ortadoğu'yu istedikleri gibi şekillendirebilmek için, bölgeyi kana boyamakta tereddüt etmeyecekler ve tarih yüzbinlerce, milyonlarca insanın yeni trajedilerine ve dramlarına tanıklık edecek.

Dönemin ABD Dışişleri Bakanı Condolezza Rice, 25 Temmuz 2006'da yaptığı bir konuşmada "Yaratıcı Kaos Teorisi ile Yeni Ortadoğu'yu kurmaya çalışmalıyız" diyordu. İşte biz şu anda bu "yaratıcı kaos teorisi"nin nasıl işlediğine tanık oluyoruz! Yalnız Amerikalılar'ın "yaratıcı"lıklarının El Kaide'nin yerine, ondan bozma İŞİD'i ikame etmekten öteye geçemediğini de bir kenara not edelim!

Beklenen NATO Zirvesi sonucu, ABD öncülüğünde İŞİD'e karşı mücadele etmek için(!) bir koalisyon oluşturuldu ve ortak bir bildirge imzalandı. Bildirgede İŞİD'i ortadan kaldırmak üzere(!) çok yönlü bir yol haritası çiziliyor. Koalisyonda olup belgeyi imzalamayan tek ülke: Türkiye. Tabii ya, az daha unuttuğumuz değil mi, Türkiye'nin belgeyi imzalamaması için gayet sağlam bir gerekçesi var(!): İŞİD'in elinde "rehine" olan, aralarında büyükelçinin de olduğu, 49 elçilik çalışanının can güvenliği! Türkiye'de İŞİD'li komutanlar(!)'ın can güvenliğini ve Türkiye sınırından Suriye ve Irak'a geçip İŞİD'e katılanların güvenliğini sağlayan TC devletinin, İŞİD'in elindeki "rehineler" in can güvenliğinden endişelenmesinden daha doğal ne olabilir?! Başbakan Davutoğlu, "rehineler" in hayatından o derece endişe duyuyor ki, "hep beraber rehinelere için dua etmemizi" vaaz ediyor.

Elbette Ortadoğu'da uygulanan bu Ali Cengiz oyunlarının tek yetenekli(!) oyuncusu Türkiye değil. Bir kaç gündür Türkiye'de hızlı temaslarda bulunan John Kerry, gittiği her yerde "Türkiye'nin hassasiyetlerini anladıklarını" söylerken, aynı günlerde ABD Kongresi Dış İşleri Alt Komisyonu, Türkiye'yi "İŞİD Destekçiliği" ile suçluyor. Anlaşılan o ki, ABD, Türkiye'ye karşı havuç-sopa politikasını uyguluyor. Bir yandan Türkiye'yi kendi planları içinde hareket ettirmeye zorluyor, bir yandan da onun planlarından az da olsa sapacak olursa hemencecik kulağını çekiyor.

Türkiye'nin de ABD'nin de, daha doğru bir söylemle, uluslararası emperyalist-kapitalist koalisyonun üzerinde anlaşmaları konu ise, İŞİD'e karşı savaş adı altında Suriye'nin bombalanmaya hazırlanmasıdır. Türkiye başbakanı Ahmed Davutoğlu katıldığı bir televizyon programında, "Suriye sorunu çözülmeden bölgedeki İŞİD sorununun çözülmemeyeceği"ni söylüyor. Ve şu anda bölgede yapılan tüm hazırlıklar, Suriye rejimine karşı savaşın ÖSO vb'nin güya İŞİD'e karşı birleştirilmesine ve silahlandırılmasına yönelik yapıyor. Maliki yönetiminin yıkılmasından sonra şimdi sırada Suriye var. TC başbakanı Davutoğlu, "Sünni Araplar dışlanmasaydı, bu öfkenin birikmeyeceğini" söyleyerek, asıl hedefin İŞİD değil, bölgedeki Al-eviler olması gerektiğini çok önceden dile getirmişti zaten. İŞİD bir "tepkî hareketi" olarak lanse edilecek ve asıl savaş bölgedeki Alevilere yönlendirilecek. Ve elbette hedefte Şii İran da var. Şu anda öncelikli olarak Suriye'nin bombalanması ve direnme gücünün kırılması hedefleniyor gibi. Hangi gelişmenin bir diğerinin yerini alacağını tam bir kesinlikle tahmin etmek zor, ancak planlar Ortadoğu'daki devletlerin sınırlarının yeniden çizilmesine doğru.

Tabii bir de bu kaosun ortasında çözümünü her gün biraz daha fazla dayatan Kürt/Kürdistan sorunu var. ABD, NATO toplantısında Kürtlerin (her ne kadar bu tanımlamayla daha çok Peşmergeler ifade ediliyor olsa da, en son ÖSO ile yapılan ortaklıkta görüldüğü gibi YPG ve HPG güçleri de buna dahil ediliyor), İŞİD'e karşı silahlandırılacağını ifade etti ve hemen akabinde Almanya ve ABD, Peşmergeleri silahlandırmaya başladı. YPG, Ezidilerin ve bölge halklarının katledilmesine karşı gösterdiği yiğit tutumuyla bir anda bölge halklarının ve dünyadaki tüm ilerici ve devrimci güçlerin sempatisini kazanmıştı. Fakat görülüyor ki, pragmatizmin bereketli toprağı Ortadoğu, onları da kendi politik bataklığının içine çekiyor. "Düşmanının düşmanı dostumdur" şeklindeki maocu anlayış, onların da yakasını bırakmıyor. En kötüsü, uzunca bir süredir, "çözüm sürecinin selameti" adına, TC devleti ve KDP'nin Ulusal Kurtuluş Hareketi'ne bunu (Suriye muhalefetiyle birlikte hareket etme) dayatıyor oluşuydu. Öyle anlaşılıyor ki, Kürt Ulusal hareketi, emperyalizmin Ortadoğu'yu istediği gibi şekillendireceği yanlış ön kabulünü, buna karşı durmanın mümkün olmadığı karamsarlığını bir türlü üzerinden atamıyor. Oysa, tarih onlara Ortadoğu'da yeni bir yaşamın ortakça, halkların mücadelesiyle kurulması için bulunmaz bir fırsat tanıdı. ÖSO ile yapılan bir birlik, İŞİD'e karşı da olsa bölge halkları nezdinde büyük bir prestij kaybına yol açacaktır. Ve bu tür adımlar bazen telafisi mümkün olmayan kırılmalara yol açabilecektir.

ABD'nin başını çektiği emperyalist-kapitalist koalisyonun, Ortadoğu'da bir mezhepler savaşı yaratmak istediği ve bunun yaratacağı kaos üzerinden Ortadoğu'yu yeniden şekillendirmek istediği ortada. Bölgenin emekçi halklarının emperyalizm eliyle bir özgürlük gelmeyeceğine inandıkları da ortada. O halde, bölge halklarına ve onlarla birlikte devrimcilere ve komünistlere düşen tek bir şey kalıyor: Emperyalist-kapitalist sistem karşısında birleşmek ve Rojava örneğinde olduğu gibi kendi devrimci alternatiflerini yaratmak. Büyük komünist şairimiz Nazım Hikmet'in dediği gibi "...ve güneş doğarken hiç umut yok mu?/umut/umut/umut/umut insanda."

Biz de ekleyelim: Umut halkların mücadele birliğinde!

Cami İnşaatında Sendika Yasağı

"En büyük korkumuz biz makinede yük çekerken bir arkadaşımızın canına zarar gelmesi. Çünkü vince bağladıkları malzeme düşerse tüm sorumluluk bize ait. Ama bağlanan yükü benim kontrol etme şansım yok. Aşağıdaki arkadaşlar nasıl yükleyip bağladılar bilemiyorum. Hele burda her an korkuyla kaldırıyorum yükü... Çünkü hiç bir güvenlik önlemi yok. Sürekli bir arkadaş zarar veririm korkusuyla çalışıyorum"

da Mithat Yıldırım'ı işten çıkardılar.

Peki onlar işten çıkarılınca sen işten çıkarılacağına dair bir izlenim edindin mi?

Tabii anladım biraz. Sıra bana geldi.

Sana işten çıkarılma sebebi olarak ne söylediler?

Beni işten çıkarma sebebi olarak ahlaki bir mazeret bulmaya çalıştılar. Fakat kendi söylediklerinin doğruluk payı olmadığı eşimin yanında ortaya çıktı. Geçtiğimiz hafta Perşembe günü bana "Yarın işe gelme" dediler. Ben sendikamın avukatı var Sevinç Hanım hemen ona danıştım, işten çıkarıldım diye. Ertesi gün işe geldim, makineme geçtim çalıştım. Cumartesi Pazar da gelip çalıştım. Pazartesi günü yine işten çıkarıldığımı söylediler. Ben ertesi sabah yine geldim. Gerçi artık çalıştırmayacaklarını tahmin ediyordum ama en azından özel eşyalarımı alırım diye geldim. Beni eşyalarımı almak için dahi şantiyeye sokmadılar. Ben de Mustafa ağabeyi aradım durumumu aktardım.

.....

Sonuç? İşsizsin.

Öyle.. Ondan sonraki iki gün çalıştım, dün içeri giremedim. Eşyalarımı almama bile izin vermediler.

Peki şimdi ne yapacaksınız?

Hem iş arayacağım, hem de bunu takibe devam. Yani haksız işten çıkarıldım. Sendikamın avukatı var, Sevinç Sarıkaya, o çok yardımcı oldu. Nasıl teşekkür ederim bilmiyorum. O yol gösterdi. "Seni bu sebeple işten atamazlar, işe iade davası açarız." dedi. Sonra arkadaşlar da söylediler, sen merak etme avukat hanım senin ihtiyacın olduğunda yanındadır diye.. Sağolsun, bu zamanda zorda kalana kimse dönüp bakmaz değil ki, senin için işlem takip edecek. Ne oldu, ne yaptın diye soracak, moral verecek...

Sendikayla ilgili ne düşünüyorsunuz?

Musa ağabey sağolsun, iyi ki tanıştırmış bizi. Ben onlarla görüşmeye devam ederim artık. Çünkü bizim birbirimize çok ihtiyacımız var. Biz daha önce de Musa Yıldırım'la, Mithat Yıldırım'la başka işyerlerinde de birlikte çalıştık. Her yerde aynı sorunlar. Ya maaşını alamıyorsun, ya mesaiden kurtulamıyorsun. Çalışma şartları desen hepsi birbirinden fena. Biz iş makinesi kullanıyoruz ücret bakımından biraz daha iyi sayılır. Alabilirsek tabii. Ama çok tehlikeli, dedim ya her gün bir arkadaşımıza zarar verir miyim korkusuyla çalışıyorum. Yük bir düşünse kimbilir kimin

canına mal olur. Şantiyelerde durum çok kötü. Hele betonda, kalıpta, alçıda, duvarcılıkta falan çalışan arkadaşların durumu daha da kötü. Ücretleri de düşük çoğunun.

Sendikal çalışmanız yarım kaldı, başka yerde de aynı şeyi yaşayabilirsiniz?

Burada öyle oldu. Ama ben buradaki arkadaşlarımla görüşmeye devam ederim. Yani haberleşiriz, sendikadan Mustafa abiyle de görüşürüm. Başka yere de gitsek aynı durumla karşılaşacağım, onun için bizim birbirimizle haberleşir olmamız lazım. Birlikte hareket edersek bizi işten atamazlar. Şartlarımızı konuşabiliriz.

Başka işe girdiğinde ne yapacaksınız?

Orada da sendikadan bahsederim arkadaşlara, ama buradakinden daha dikkatli oluruz artık. Üç işçiyi attılar, daha sendikalı bile olmamıştım ben. Ancak tanıştık, bir iki konuştuk. Bu kadar karşılar, bu kadar korkuyorlar sendikadan. Başka çaremi yok birbirimizi bulacağız birlikte hareket edeceğiz.

Dün Esenyurt'ta eylemlediler sen haber verdiğinde.. Çıkıp gelmek istedikler ama oradaki de kritik bir durumu bıraktılar. Akılları sende kaldı. Birkaç yere haber verdiler sana ulaşınlar diye. Yoksa 20-25 kişi senin yanında olurlardı.

Biliyorum haberim var. Mustafa abiyle de avukat hanımla da konuştum. Öyle bir durumda bırakıp gelmeleri doğru olmaz. Ama ilgilendiklerini bilmek bile yeter. Artık yalnız olmadığımızı biliyorum. Sadece üç kişi, dört kişi olmadığımızı biliyorum. Sendikayla daha önce irtibat kurmuş olsaydık belki şimdi işsiz de olmazdık. Ne yapacağımızı öğreniyoruz yavaş yavaş..

....

Peki, Münir sana kolaylıklar dilerim. Umarım kısa zamanda ve emeğinin karşılığını alabileceğin bir iş bulursun.

Çok fazla işsiz kalmam. Sağolun ilgilendiğiniz için. Kolay gelsin size de...

"Vali İstedi Şehri Terkettik"

Van'da bulmak için deprem sonrası İŞKUR tarafından işe alınan işçiler, 13 Haziran günü işten atılmıştı. İşsiz kalan 7 binin üzerinde işçi, Van'da Fevziye Teyran Parkı'nda oturma eylemine başlamıştı. İşçiler, seslerini duyurmak için Ankara'ya yürümeye karar verdiler.

11 Eylül günü Van'dan aileleri ve çocukları ile yola çıkan işçiler, Edremit Karayolları kampı yakınına kadar yürüdü. Burada polis saldırdı, bir kişi gözaltına alındı. Fakat bu saldırı işçileri yıldıramadı, işçiler çocuklarını evlerine yollayarak yürüyüşlerine devam ettiler ve geceyi Gevaş'ta geçirdiler.

Sabaha karşı tekrar yola çıkan işçiler Tatvan'a vardı. Tatvanlılar ise işçileri ellerindeki ekmeklerle karşıladılar. Burada açıklama yapan işçilerden Ethem Altın, "bizim bu onurlu mücadelemize destek verdiği için Tatvan halkına çok teşekkür ediyoruz. Her türlü engellemelere rağmen yılmadık, yılmayacağız" dedi ve yol güzergahı üzerinde halkın desteklerini istedi.

Bir işçi, "AKP'nin vaatlerini yerine getirmemesi bizi yollara düşürdü. Onların yollarını ortaya çıkarmak için

Ankara yollarına düştük. Ne olursa olsun bu yoldan dönmeyeceğim. Ölmek var dönmek yok" diyor. Bir kadın işçi ise "biz onurlu bir yaşam ve kalıcı bir iş istiyoruz" diyor.

İşçiler Tatvan'dan Muş'a doğru yürüyüşlerine devam etti. 13 Eylül günü Bingöl'e ulaşan 150 işçi, 500 kilometreye yakın bir yol katettiler üç günde. İşçilerin tek hedefi Ankara'ya ulaşmak. Ankara'da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile Başbakanla görüşmeyi istiyorlar. Eğer görüşemezlerse, meclis önünde oturma eylemi yapacaklar.

İşçilerin güzergahları Elazığ, Malatya, Kayseri ve Kırşehir üzerinden olacak. Ve işçiler her yerde halk kendilerine destek olmaya çağırıyor. Depremde herkes nasıl kendilerine destek olmuşa, aynı şekilde yalnız bırakılmayacaklarına inanıyorlar.

Bingöl'de basın açıklaması yapan işçiler, Van valisinin kendilerini şehirden kovduğunu anımsatarak -vali işçilere 'Van'da iş bulamıyorsanız başka yere gidin' demişti- "biz de Van'ı terkettik" diyorlar.

İşçiler eylem hedefleri için de "Buna engel olunursa bizi kabul edecek herhangi bir ülkeye iltica talebinde bulunacağız. Bu da reddedilirse son çare olarak

her birimiz bir litre benzin alıp kendimizi yakacağız. Bu konuda tüm arkadaşlarımızla karar aldık. En azından cenazelerimiz Van'a gittiğinde çocuklarımızın talepleri belki devlet tarafından dikkate alınır" diyerek kararlılıklarını dile getiriyorlar.

Gazetemiz baskıya girerken, işçiler 15 Eylül Pazartesi günü Ankara'ya ulaşmıştı.

1 Mayıs Mahallesi Festivali 12. Yılında...

37 yıl önce kanlı 1 Mayıs 1977 de ölümsüzleşenler anısına kurulan 1 Mayıs Mahallesi'nin kuruluşu da kanlı olmuştur. 2 Eylül 1977 yılında çıkan çatışmalarda birçok insan hayatını kaybetti. 2 Eylül böylece mahallenin kuruluş yıldönümü oldu.

Bu yıl yine 2 Eylül'de "Yıkımlara, Yozlaşmaya Ve Uyuşturucuya Karşı 2 Eylül Ruhuyla Mücadeleyi Büyütüyoruz" şiarıyla Alınteri, Akader, Köz, Mayısta Yaşam Kooperatifi, HPP, SODAP'ın örgütleyicisi olduğu, Mücadele Birliği, DHF, Partizan, Site ve Esenlevler Dayanışma Derneği'nin organize ettiği kuruluş yürüyüşü, Cennet Düşün Salonu'nun önünden başlayarak 30 Ağustos İlköğretim Okulu'nun önünde yapılan basın açıklaması ile son buldu.

37 yıl önce yapılan katliama, faşizme, Soma katliamına, yıkımlara yozlaşmaya, emekçi mahallelerde devlet eliyle sokulan uyuşturucu ve çeteleşmeye değinilen basın açıklamasında "Katliamlara, yozlaşmaya, ve çeteleşmeye karşı durmak için bir olalım, diri olalım ve mücadele edelim" çağrısı yapıldı.

1 Mayıs Mahallesi 12. Kuruluş Festivali'nde, 5 Eylül günü yapılan yürüyüşün ardından Deniz Gezmiş Parkı'nda devrimci siyasetlerin derneklerin ve sosyal grupların yayım ve el ürünü eşyalarını sergiledikleri stantlar açıldı. Festivalde gelirleri Rojava ve Şengal'e gönderilmek amacıyla yiyecek içecek ve aksesuarların yer aldığı standlar da vardı.

Festivalin ilk günü Deniz Gezmiş Parkı'nda yapılan festivalde çeteleşmeye, uyuşturucuya ve yıkımlara karşı birlikte mücadele çağrısı yapıldı. Program devam ederken gelenlere bildiriler dağıtılarak 1 Mayıs Mahallesi halkının talepleri anlatıldı. Festival'de yapılan konuşmalarda sık sık Rojava ve Şengal'e selam gönderilerek İŞİD çetelerine karşı verilen mücadeleye destek çağrısı yapıldı, yardım bağışları alındı.

Festival boyunca her gün ayrı bir konunun işleneceği paneller ve forumlardan ilk günün başlığı "Toplumsal Cinsiyet Ve Kadına Yönelik Şiddet" oldu.

Panelin ardından Tiyatro Mayıs festivalin konusuna uygun olarak seçtiği oyunla sahne aldı. Festival olursa müziksiz olmaz. İlk günün sanatçılarından Brindar Keko Kürtçe ezgilerle başlayıp Rojava ve Şengal'de mücadele eden-

leri selamlayan şarkılar ve marşlarla devam etti.

Kaldırım Müzik Topluluğu ise Türkçe ve Arapça şarkılarıyla iki halkın duygu ve coşkularını dile getirdi. Grup Munzur Türkçe, Kürtçe, Zazaca söylediği parçalarla 1 Mayıs halkıyla birlikte Rojava ve Şengal'e selam gönderdi. Kadın savaşçılara da Beritan parçasıyla ayrıca selam gönderildi. Muharrem Temiz ve Abdal Haluk Tolga İlhan ise gecenin geç saatlerine kadar 1 Mayıs Mahallesi halkıyla birlikte ezgilerini söyledi.

1 Mayıs Festivali'nin ikinci günü "Ortadoğu'da Siyasal Durum ve Rojava Devrimi" konulu panellerle başladı. Panelde Festival'in akşamki programı ise Yenikapı Tiyatrosu'nun Palto adlı oyunuyla başlayarak Ataşehir Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin Semah Grubu'nun semah gösterisiyle devam etti.

Festivalin müzik programı Grup Çıma'nın Lazca söylediği Karadeniz ezgileri ve Türkçe duygulu parçalarıyla başladı. Mahallenin müzisyenlerinin ezgilerinin ardından Pınar Aydınlar Türkçe Kürtçe ezgiler ve marşlarla coşkuyu artırdı. Festivalin coşkusu Grup Yankı ve Cevdet Bağca'nın söylediği parçalarla gecenin geç saatlerine kadar sürdü.

Festivalin 3. ve son günü ise "Kentsel Dönüşüm ve Çeteleşme" başlıklı panel ile başladı. Rengarenk Ritm Grubu, İsyen Ateşi, Grup Vardiya, Rapsen Belagat, Aweze Jinan, Nejvaband ve Ermenice ezgilerle Van Project 12 söyledikleri türkü ve marşlarla festivalin son gününe coşku kattılar.

9. Sarıgazi Halk Festivali

1 Gün:

Sarıgazi Halk Festivali 12 Eylül günü festival alanında stantların kurulmasıyla 3 gün sürecek olan etkinliklerine başladı. 9. Sarıgazi Geleneksel Halk Festivali'nin Çarşamba günü farklı semtlerde panellerle başlayan etkinlikleri, 12-14 Eylül tarihlerinde de Sarıgazi Demokrasi Caddesi, Festival Alanı ve mahallelerde yapılan etkinliklerle devam edecek.

12 Eylül günü akşam saatlerine doğru Festival Alanı çevresinde devrimci örgütlerin, siyasi partilerin ve demeklerin standlarının kurulmasıyla hareketlilik başladı. Yayın stantlarının yanı sıra etkinliğe katılanlara sunulmak üzere yiyecek-içecek, el yapımı ürünler Şengal ve Rojava'ya yardım ve devrimci tutsaklarla dayanışma standları da açıldı.

Sarıgazi Geleneksel Halk Festivali'nde Mücadele Birliği Platformu stant açarken, Emekçi Kadınlar da gelirini devrimci tutsaklara göndermek amacıyla bir standda gözleme ve içeceklerle yer aldı.

Devrimci Öğrenci Birliği ve Genç Emekçiler Birliği'nden gençler de festival alanı ve çevresinde yayınlara dolaşarak gazete ve yayınlara tanıtımını, dağıtımını yaptı.

İşten çıkış saatlerinden itibaren Sarıgazi emekçiler ve yakın semtlerden emekçiler de gelmeye başladı. Konser saatleri yaklaşırken festival alanı kalabalıklaştı.

Program devrim mücadelesinde ve Gezi Ayaklanması'nda ölümsüzleşenleri anmak üzere yapılan saygı duruşuyla başladı. Bağlama ve yöresel ezgileriyle Yağan Kardeşlerle başlayan müzik dinletisi yöresel sanatçıların söylediği parçalarla devam etti. Müzik programı sırasında sanatçıların konuşmalarında ve sloganlarla sık sık devrim savaşçıları ve Gezi Ayaklanması sürecinde ölümsüzleşenler anıldı. İsimleri söylenerek "Yaşiyor", "Burada" denildi.

Volkan Akboğa'nın söylediği Türkçe ve Kürtçe parçalarla devam eden Sarıgazi Halk Festivali'nin bu akşamki en önemli misafirleri ise Berkin Elvan'ın babası Sami Elvan ve Ali İsmail Korkmaz'ın annesi Emel Korkmaz ve babası Şahap Korkmaz'dı. Aileler çoğunluğu gençlerin oluşturduğu kalabalığa seslenirken onların canlılığı coşkusu ve dev-

rimci sıcaklığıyla, Berkin'e Ali İsmail'e sahip çıkılmalarıyla ayakta durduklarını belirttiler. İnsanca bir yaşam için sokaklara çıkan ve Gezi Ayaklanması'nda ölümsüzleşenleri böylesine sahiplenen bir gençlik sayesinde yeni Berkinler, Ali İsmail'ler tanıdık olduklarını ve gelecekte umutlu olduklarını belirttiler.

Sami Elvan'ın konuşması sırasında "Onbeşinde Bir Fidan Yaşıyor Berkin Elvan" sloganları atılırken "Ali İsmail Korkmaz Ölümsüzdür" sloganları ile Fenerbahçe marşı söylendi. Konuşmaların arasında sık sık Gezi Ayaklanması'nda yaşamını yitirenlerin adları anılarak "Ölümsüzdür" sloganları atıldı.

Müzik dinletisi Rapzan Balagat'ın gençler tarafından ilgiyle dinlenen rep parçalarıyla devam etti, Koma Çiya sahne alarak Türkçe ve Kürtçe ezgilerle başlayıp coşturan halay parçalarıyla devam etti.

Sarıgazi Festivali'nde 2. Gün

Sarıgazi Geleneksel Halk Festivali'nin 2. günü daha kalabalık ve coşkuyla geçti. Öğle saatlerinden itibaren akşam yapılacak programın hazırlıkları başladı. Festivalin kadınlar adanan ikinci gününde Demokrasi Caddesi'nde kadınların yaşamından ve mücadelesinden kesitlerin, kadın devrim savaşçıların bulunduğu fotoğrafların yer aldığı fotoğraf sergisi açıldı. Kadınlar bir yandan sergiyi hazırlarken bir yandan da kadınları sokağa mücadeleye çağırarak pankartlarını hazırladılar. Fotoğraf sergisinin bir kısmı da festival alanında yer aldı.

Akşam programından önce kadınlar grupları halinde yürüyüşler yaptılar. Emekçi Kadınlar(EKA) da bendir ritimleri eşliğinde Demokrasi Caddesi'nde "Emekçi Kadınlar Sokağa Eyleme Özgürleşmeye, Sarıgazi, EKA" pankartı açarak "Harekete Geç İsyen Et", "Kadın Olmadan Devrim Olmaz Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz", "Emekçi Kadınlar Sokağa Eyleme Özgürleşmeye", "Emekçi Kadınlar Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Vardık Varız Varolacağız", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak" sloganlarıyla yürüdüler.

Yürüyüş sırasında Sarıgazi emekçiler de EKA'lı kadınlara destek verdi. Festival alanına yürüyüş devam ederken tahammülsüzlüklerini özel araçlarının camından seslenerek dile getirmeye çalışan gerici erkek zihniyet, arabanın camları GEB'li işçiler ta-

rafından kırılarak cevaplandı. Olaya şahit olan Sarıgazili kadın ve erkek emekçiler ise aracı yuhalayarak ve ışıklar çalarak protesto ettiler.

Akşam programı, devrim mücadelesinde yaşamını yitiren devrim savaşçıları ve özellikle kadınların isimleri anılarak saygı duruşuyla başladı. Sarıgazili Kadınların hazırladıkları "Gezinin Direnen Kadınları" adlı sinevizyon gösterimiyle devam eden programda ilk olarak Türkçe, Kürtçe, Ermenice, Arapça şarkılarla farklı ulusların ezgileri Sarıgazili emekçilere taşındı.

Ardından Devinim Tiyatro Atölyesi Şengal'deki kadınlara yönelik katliam ve saldırı ve kadınların mücadelesini dile getirmek için hazırladıkları "Çığlık" adlı oyun ile sahne aldı. Oyun alkış ve ışıklarla ve "Yaşasın Kadın Dayanışması", "Kadınlar Sokağa Eyleme Özgürleşmeye" sloganlarıyla karşılandı. Ardından Grup Alamor yine farklı dillerdeki şarkılarıyla Sarıgazili emekçilere zevkli dakikalar yaşattı.

Kadınlar olarak tarih boyunca nasıl mücadeleye edilmişse bundan sonra da mücadelenin daha da güçlü bir şekilde sürdürüleceği belirtildi ve Gezi Ayaklanması'nın en önünde yer alanlar olarak mücadele kararlılığı dile getirildi. Ardından Cumartesi Annelerinden Hanife Yıldız, kayıp yakınları olarak 20 yıldır faillerinin cezalandırılmasını istediklerini belirtti. Yıldız kadınlar olarak hesap sormaktan ve mücadele etmekten asla vazgeçmeyeceklerini belirterek tüm emekçi kadınları mücadelenin ön saflarında olmaya çağırdı.

Bir başka emekçi kadın ise Sarıgazi halkına zindanlardan seslenmişti. Leninist kadın tutsak Elif Vural Yaş'ın emekçilere, işçilere, Gezi Ayaklanması'na Sarıgazi halkının geri adım atmaması kararlı mücadelesine değinerek onları selamlayan mektubu ısıklı, alkış ve "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur" sloganlarıyla karşılandı.

Son olarak sahneye Emeğe Ezgi geldi. Sarıgazi emekçilerini selamlayarak başlayan Emeğe Ezgi Kürtçe ve Türkçe parçalarla Sarıgazililere seslendi. Gezi Ayaklanması sürecinde besteledikleri Milyonlar adlı parça ise alkışlar ve sloganlar eşliğinde söylendi. Kitleyi coşturan halay parçalarının ardından festivalin ikinci gecesi ise yaşamını devrime adanmış bir kez daha hatırlanarak "Söz Veriyoruz" marşı ile sonlandırıldı.

Gezi Sanatı Katledilen İşçileri Andı

Bir kadın çılgınlıkla güvenlik şeridinin ardındaki kanlı barete koşuyor ve dövünüyor, bir diğer kadın da atılıp onu durduruyor ve ağıt yakmaya değil savaşmaya davet ediyor.

Gezi Sanatı'nın, bir rezidansta katledilen 10 inşaat işçisi anısına hazırladığı kısa bir sokak tiyatrosu... Yukarıdaki sahne ise 12 Eylül akşamı, Galatasaray Lisesi önünde Gezi Sanatı tarafından sergilenen bu oyunun girişiydi...

Ve devamında Ahmet Arif'in şiirleriyle haykırıyorlar acıyı, ölkeyi, başkaldırıyı...

Alanda bulunanlarca ilgi ile izlenen oyun, tiyatrocuların "Biz Torunlar İnşaat işçileriyiz. 7 Eylül günü katledildik" haykırışı ile sona erdi. Geride ise kana bulanmış gazete parçaları ve güvenlik şeridi kaldı...

Sarıgazi Festivali Polis Saldırısıyla Sona Erdi

Sarıgazi Festivali, bu yıl da polis saldırısına sahne oldu. Emekçi halkın devrimcilerle ortak çalışmasını hazmedemeyen burjuvazi, geçtiğimiz yıllarda gaz bombalarıyla saldırıp festivali dağıtmış, saldırdığı yıllarda da gövde gösterisi yaparak halkı tedirgin etmeye çalışmıştı.

Yine de yıllar boyu düzenlenmeye devam eden festivalin dokuzuncusu da polis saldırısıyla karşılandı. Festivalin son gecesi, pankart asmak isteyen gençleri bahane eden polis gençlere ve festival alanındaki halka kurşunlar yağdırdı.

Saatler 22.00'ye gelip sahneye İsyen Ateşi çıktığında, polis pankart asan gençlere müdahale etti. Yaşanan tartışmanın üzerine olay yerine gelen tertip komitesi araya girince, bu defa silahlar konuşmaya başladı.

"Sonra kurşun sesleri geldi ard arda" diyor festival alanında bulunan bir genç kadın. Kitenin üzerine ateş açılmasının ardından gaz bombaları yağmaya başladı. Partizan okuru bir gencin gözünden vurulduğu haberleri geldi ve sosyal medyada resimler dolaşmaya başladı. İlk anda yaşanan panikle insanlar üst üste kaçışmaya çalışıyor, 77 1 Mayıs'ına benzer sahneler ortaya çıkıyor gecenin karanlığında. Ancak tertip komitesi ve sanatçılar sahneyi terk etmediler ve insanları alana çağırdılar. İsyen Ateşi'nden sonra sahneye çıkacak olan Pınar Aydınlar da sahneye geldi, hem "polis dışarı" sloganları atıldı, hem de halk sakin olmaya davet edildi.

Gençler polisin bu saldırısına taşlarla karşılık verdi ve kısa süre içinde festival alanına panzer girdi. İnsanların üzerine panzer sürü-

lünce çatışma büyüdü. Sarıgazi'nin pek çok yeri gaz bulutu altında kaldı. Ana cadde ve Demokrasi Caddesi üzerinde barikatlar kuruldu, taşların yanı sıra havai fişekler de kullanıldı. Demokrasi Caddesi üzerinde kısa süre sonra da pompalı tüfek sesleri duyulmaya başlandı.

Sarıgazi'de geç saatlere kadar gaz bombası, kurşun, akrep, panzer ve tomalara, çevik kuvvet polislerine karşı taşlar, çöp konteynirlerinden barikatlar ve havai fişeklerle çatışma sürdü. Festival alanına gelmeyen halk da evlerinden çıkarak polise karşı mahallelerini ve gençlerini korudular.

Gazetemiz baskıya hazırlanırken, henüz Sarıgazi'de yaralı sayıları belli değildi.

Ölümü Sırtımızda Taşıyoruz!..

8 Eylül günü Torunlar GYO inşaatında çalışan işçilerin İnşaat-İş Sendikası üyeleri ile birlikte yaptıkları eylem sonrası işçilerin görüşlerini aldık. İşçiler isimlerinin açıklanmasını istemedikleri için sembol isimler kullandık.

Basın açıklamasına katılmış olmalarına rağmen işçiler isimlerinin yayında yer almasını istemediler.

İşçilerden Ahmet 3 aydır Torunlar GYO'da çalışıyor, Cemil ise bir aya yakın bir zaman çalışmış, asansörün düşmesi sonucu ölen arkadaşlarından dördü birlikte mesai yaptıkları işçiler. Şantiyede hiçbir güvenlik önleminin olmadığını söylüyorlar.

Asansörler yük taşımak için mi işçileri taşımak için mi?

Ahmet: Aslında iki tane asansör var. Ama birisi hiç çalışmıyor. Yani ben çalıştığımı hiç görmedim. Biz hep aynı asansörü kullanıyoruz. Yük de onunla taşıyoruz, kendimiz de onunla yukarı çıkıyoruz. Şimdi son katın çalışması var.

Yukarıya çıkacak malzemeyi yükleyip siz de onunla birlikte çıkıyorsunuz öyle mi?

Ahmet: Ey başka çare yoktur. Tek asansör. Malzemeyi koyuyoruz, biz de birlikte çıkıyoruz. İş yetiştireceksin mecbur, gerektiğinde yükte birlikte çıkıyoruz.

Ölen işçilerle yakınlığınız var mıydı?

Ahmet: Biz ikimiz de ölen arkadaşlardan dördüyle mesai arkadaşydık. Aşağıda önlüklerimizi birlikte giyer birlikte yukarı çıkardık. Akşam da paydos olunca birlikte önlüklerimizi çıkarır, bir iki konuşur öyle evlerimize ayrılırdık. O dört arkadaşımızdan başka iki arkadaşımız da şantiyede kaldı.

Cemil: Burada böyle çalışıyoruz, sabah geliyoruz, allaha emanet deyip çıkıyoruz yukarı. Her gün birlikte çalıştığımız arkadaşlar. Bir düşünsene birlikte işbaşı yapıp birlikte yemeğe kaşık sallıyorsun, akşam birlikte paydos ediyorsun. Kaç liralık tamir parası yüzünden arkadaşlarımız yok. İşçilerden bir tanesi için nişanlıydı dediler, yalan! Zonguldak'tan gelmiş, arkadaşımızın adı Cengiz, üç tane çocuğu var. Ne yapmış şimdi bu arkadaşın eşi, çocukları.. Bir tanesinin de 20 gün sonra çocuğu olacaktı. Gün sayıyorduk şu zaman gidersen çocuğunu kucağına alırsın diye..

Bu asansörün düşmesi konusunda ne söyleyeceksiniz?

Ahmet: Animak (asansör) sürekli bozuktur. Stop etmesi gerekirken etmemiş. Animak çalıştıran 4 tane görevli var. Bir tanesi 4 gündür çalışıyordu. Yeni bir arkadaş bu konuda bir bilgisi yok zaten. İki arkadaş gece iki arkadaş gündüz görevli. Ama animak çok eski, hep bozulup duruyor. Bir şeyler yapıp çalıştırıyorlar, işe devam..

Animaklardan kim sorumlu, yani şirket olarak taseron firmalar mı?

Ahmet: Hayır, Torunlar inşaat sorumlu, onların adamları görevli. Ama uzman değiller, bir tanesi dört günlüktü zaten çıkacaktı bir süre sonra.

Peki geçici olarak mı eleman aldılar, eleman açığı kapansın diye..

Ahmet: Yok, öyle değildir belki, arkadaş çıkacağına dair bir şeyler söylemişti. O önemli değil zaten görevi alanın eğitimi yok, zaten burada iş güvenliği için uzman kimse yok.. Sadece bize şuraya dikkat et, buradan geçme, kaskını tak falan derler en fazla..

Peki asansörün bozuk olduğunu tekrar tek-

rar söylediğinizde de bir şey değişiyor mu?

Cemil: Kaç kere söylesek değişmiyor. 23 Ağustos'ta yangın çıktı burada. Asansörün durduğu zemin kata yanıcı kimyasal madde bırakmışlar. Söyledik burada kimyasal var, yanıcı dedik. Birisi gelip de bakıncaya, kaldırıncaya kadar sigara falan düştü herhalde yangın çıktı. Asansörün içinde biri de olabilirdi, tam o yanarken insanlara bir şey olabilirdi. Burada böyle şeyler kimsenin umurunda değil ki..

Peki şu an sizin durumunuz nedir? İşsiz misiniz?

Ahmet-Cemil: Yok işsiz değiliz, çalışmıyoruz. Çünkü bu şartlarda çalışmıyoruz, ölüyoruz artık. Şartlar düzeline kadar çalışmayacağız. Haa, işten çıkaracağız diyorsa ondan da korkumuz yok zaten. Derdimiz para değil, biz başka yerde de iş buluruz. Ama başka yere de gitsen hep işsiz oluruz. Ölüm peşinde geziyor. Şantiyelerdeki çalışma şartlarını düzeltmeden çalışmayacağız. Çalışsak bugün olmasa yarın öleceğiz çünkü.

Merhaba, açıklama yapmak için çıktınız artık işsiz misiniz?

Ali: İşsiz olsak ne olmasak ne ki! On tane canımız gitmiş, bu belki ben olacaktım. Belki arkadaşım olacaktı. Bir daire parası etmez bir asansör yaptırırsalar, ama candan önemli bunlar için para. Burada çalışacak durum yok zaten, bakma ekme parası deyip gelmişiz. Ama arkadaşlarımız bile ölüyor. Animak çok eski, hep bozuluyor, o gün yapıyorlar, sonra gene bozuluyor. Her gün kelimeyi şahadet getirip yukarı çıkıyoruz, budur yani güvence anladın mı? Akşam paydos olup indik mi yarabbi şükür bugün de sağ çıktık diyoruz böyle yani.. Ne yapacağız, bugün on canımız gitti, daha ses çıkaracak yarın da ölecek bir kaç arkadaşımız, öbürsü gün, öbürsü gün de.. Çalıştırmayacağız zaten..

Asansör nasıl düştü, daha doğrusu neden düşmüş olabilir?

Yakup: Asansör çok eski, görse değil 40 kat çıkmak içine girmek istemezsin. Bozuk, takılıyor, bir terslik olduğunda stop etmesi lazım, ama sviç dedikleri yerler var. Onlarda bir sorun oluştunca raydan çıkıyor asansör, o zaman stop etmesi lazım, ya da paraşütlerin çalışması lazım. Demek ki onlar da açılmamış, asansör çakılmış yere..

Daha önce de böyle bir kaza yaşadınız mı?

Yakup: Yok ben görmedim, ama asansörlerde paraşüt olur. Düşmeye başladığında onlar açılır asansörün inişini yavaşlatır, çakılmaz asansör yere. Çok yüksekte düştüğü için de çok sert çarpıyor yere tabii.. Arkadaşlarımız ezilmiş vaziyetymiş ben görmedim. Arkadaşlarımızı çıkarmanın durumları çok kötü..

Açıklama yapmak istediğinizde size ne söylediler?

Yakup: Valla dışarı çıkmayacaksınız çıkarsanız iş akdiniz biter dediler. Bitsin, bitmesin çalışılacak durum yok. On arkadaşımız ölmüş, daha susacak mıyız? Her birimiz ekme davasına nereden gelmişiz, ne yapacak şimdi onların anası, babası, çocukları.. Mecbur söyleyeceğiz buradaki durumu, her yerde aynı.. Ölümü sırtımızda taşıyoruz şantiyede..

Ali: Buradan akşamdan gönderdiler işçileri arabalarla.. Kimisine paralarını vermişler, yeni olan arkadaşlar vardı onlara paralarını vermişler, memleketinize gidin, şantiye çalışmaya başlarken çağıracağız gelin demişler.

Giden herkese parasını ödediler mi?

Ali: Bak o kadarına bir şey diyemem, yani parasının bir kısmını verip gönderdikleri de var galiba.. Ama birkaç günlük çalışanlara yevmiyelerini vermişler.

Neden gönderdiler işçileri?

Yakup: Çünkü istemiyorlar paraları gitsin, duyulsun istemiyorlar buradaki durum ondan..

Buradaki durum derken?

Ali: Burada çalışma şartları çok kötü, biz mecbur çalışacağız, ama arkadaşlarımız ölünce anladık ki, çalışmamak lazımdır, yoksa iki üç yevmiye için ölecek insanlar.. Nereye gitsen,

hangi şantiyede çalışsan insanlar düşüyor, yaralanıyor, ölüyor... Ne yapacağız? Biraz düzeltmeler çalışma düzenini ki bir ekme parası kazanacağız diye ölmeyelim. Güvenlik dedikleri bir şey yok burada, bir çok şantiyede yok.. Bunları anlatmayalım, güvenlik almak için paralarını harcamasınlar istiyorlar, ondan gönderdiler akşam işçileri..

Siz açıklamaya katıldınız mı?

Mahmut: Katılmadım ama buraya kadar geldim. Sonra geçişi serbest yapınca çıktım dışarı. Yani arkadaşlar anlatmışlardı.

Açıklamaya katılacak olanları işten çıkaracaklarını söylemişler.

Mahmut: Çıkarırsınlar.. Zaten iş durmuş.. Hem mecbur başka çare kalmadı. Bak burada kaç tanemizin eli ayağı tutmuyor üç gündür, bundan haberleri var mı? Yok. Haberleri olsun.. Kendi canlarına bir şey olsaydı ne yapacaklardı..

İşçi arkadaşlarımız öldüğü için mi eliniz ayağınız tutmuyor?

Mahmut: Öyle tabii on tane can gitmiş, nasıl tutsun elimiz ayağımız, hepsinin ailesi var ya onların acısı. Benim kardeşim, oğlum da olabilirdi

ölen, belki ben ölecektim. Sınırlarımız çok bozuk.. Bir de düşün ki, inip arkadaşlarımızın paralarını toplayanlar var. Nasıl çalışacak insanlar.. Bir daire bilmem kaç milyar ama bir asansörü yaptırılmazlar. Canın bir kıymeti kalmamış, malzemeleri, paraları işçiden önemli.. Neyse ben konuşamayacağım..

Siz burada en eski çalışanlardansınız sanırım, bu şantiye ne zaman başladı?

Demir: İki seneyi geçtikti herhalde..

Siz ne kadar zamandır çalışıyorsunuz?

Demir: Oldu epeyce..

Şantiyedeki durum hakkında ne söylersiniz?

Demir: Burası çalışılacak yer değil. Bakma çağrıldılar geldik çalışmaya başladık. Ama ciddi söylüyorum, köpeği kaksan girmez diye laf var

dir afedersin aynen öyle. İşçinin bir malzeme kadar kıymeti yok burada. İşçinin güvenliği diye bir şey yok.. Bunca insan hasbel kader çalışıyor canına bir şey olmadan. Ben yurt dışında da çalıştım, yabancı firmaların şantiyelerinde de çalıştım. Ama burası korkunç bir yer.

Yurtdışında çok mu iyi şartlar?

Demir: Tabii, karşılaştırmanın imkanı yok. Orada bütün güvenlik alınmadan işbaşı yapılmaz. Senin muayenen, iş elbiselerin, malzemelerin tamamlanmadan, giriş bilgin içeri verilmeden şantiyeden içeri adım atamazsın. Bütün önlemler alınır orada, sen istesen de istemesen de uymak zorunda kalırsın, "Amaan bunu da boş ver" diyemezsin çünkü hem önlemler alınmış hem de sıkı kontrol var. Türk firmaları dışarıda inşaat işinde çok çok iyi.. Ama gel Türkiye'ye hiç bir önlem yok.. Ben anlamıyorum başka ülkede bu kadar güvenlik önlemi var. Burada bir asansör yaptırılmıyor, hiç bir önlem yok.. Şansına sayacaksın her sağ çıktığın günü..

Ne yapacaksınız şimdi, çalışma durdu. Yarın iş başı yapın derlerse..

Demir: İşçilerin çoğunu gönderdiler zaten, içe-

ride 40-50 kişi var. Bu durumda ne kadar çalışmadan durulur pek bilmiyorum. Çalışmayacağız diye karar aldılar. Akşam o yüzden gönderdiler. Şantiyede bu kadar kalabalık işçi olursa baş edemeyiz diye. Biraz zaman geçsin diye bekler patronlar, olay soğuyunca işe devam.. Soma'da öyle olmadı mı? Bu devlet Soma'da ne yaptıysa burada da onu yapar. İş durdurur bir zaman ortaklık durulunca başlar şantiye..

İşbaşı yapın deseler siz çalışacak mısınız?

Demir: Şimdi mi? İş durdu zaten. Ama arkadaşlar karar almış çalışmayacağız diye. Ben de çalışmam niye çalışayım. Onların kararı neyse uyarım ben de. Çalışmak olmaz zaten.. Bir tarafı can derdine iş durduracak sen gelip çalışacaksın, olmaz. Ama ne kadar dayanabilirler, nasıl olur bilmiyorum. Ben onların kararı neyse uyarım.